

DOBRE ŻE JESTEŚ

List do parafian
Numer 2 (275) Czerwiec 2022 r.

Posłani w pokoju Chrystusa

*Bez Ciebie nie mogę
już żyć,
dla Ciebie me serce
chce bić.*

Oddajemy w Wasze ręce obszerny, 32-stronicowy, numer naszej parafialnej gazetki, a w nim:

Odpust parafialny – str. 2
Pomoc Ukrainie – str. 4
Pierwsza Komunia Święta – str. 6
Sakrament bierzmowania – str. 8
Rocznica I Komunii Świętej – str. 9
Kącik wychowawczy – str. 10
Pogrzeb o. Roberta Skup OMI – str. 11
Rozważania nad Słowem Bożym – str. 12
Zjazd Niniwy – str. 13
Obiednicje 2022 – str. 14

Kolejarska majówka – str. 15
Festyn rodzinny – str. 16
Remont zakrystii i dolnego kościoła – str. 18
II Kongres Świeckich – str. 20
Skauci Europy – str. 21
Plan Misji Jubileuszowej – str. 22
Alleluja w przedszkolu – str. 23
Zatrzymane w kadrze – str. 24
Informacja o konkursie wakacyjnym – str. 32
oraz: wydarzenia parafialne, humor, kulinaria,
wiersz, język angielski, dla dzieci i inne.

Odpust parafialny ku czci św. Eugeniusza

W dniu 21 maja 22 r. Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów obchodzi uroczystość św. Eugeniusz de Mazenoda Ojca założyciela zgromadzenia, a w naszej parafii dodatkowo przeżywamy Uroczystość Odpustową ku czci naszego Patrona.

Suma odpustowa została odprawiona w sobotę 21 maja o godz. 18.00. Uroczystej Eucharystii przewodniczył oraz kazanie wygłosił o. Błażej Gawliczek OMI, który wraz z bratem Sebastianem Jankowski przyjechał do nas z Kijowa. Uroczystość odpustowa obejmowała również wszystkie Msze św. w niedzielę. W czasie kazania Ojciec Błażej nawiązał do trudnej sytuacji milionów uchodźców z ogarniętej wojną Ukrainy i porównał ją do życia św. Eugeniusza, który również musiał opuścić swoją ojczyznę i jako uchodźca zamieszkał na obczyźnie. Ten okres życia św. Eugeniusza jednoznacznie określa postawę duszpasterską Jego synów duchowych: przyjmować, pomagać i wspierać każdego człowieka w potrzebie, a w tym ostatnim czasie uchodźców z Ukrainy.

Po Mszy świętej odpustowej jako znak dziękczynienia, czci i wyznania wiary odbyła się procesja Eucharystyczna wokół kościoła. Podczas Mszy

św. oraz procesji organistę muzycznie wspomagał kwintet BSA Brass.

W czasie odpustowej Eucharystii z okazji jubileuszu 50-lecia Diecezji Opolskiej oraz 40-lecia naszej parafii za długoletnie zasługi i pracę dla lokalnego kościoła uhonorowani zostali Helena Skiba i pan Andrzej Prochera. Ojciec Proboszcz przedstawił krótkie uzasadnienie ich wyróżnienia.

Pani Helena Skiba to osoba niezwykle empatyczna, otwarta, współczująca i wrażliwa na potrzeby innych. Od kilkudziesięciu lat wspiera naszych najuboższych i potrzebujących parafian. Przy współpracy z Caritas pomaga w organizacji parafialnych kolacji wigilijnych, śniadań wielkanocnych oraz przy wielu innych okazjach przekazuje swoje produkty żywnościowe ludziom potrzebującym.

W związku pracą zawodową pomaga trudnej młodzieży w zdobywaniu zawodu kucharza, wspiera ich w pokonywaniu trudności związanych

Królestwo Boże jest w was
J 17,21

DYPLOM UZNANIA

otrzymuje
ANDRZEJ PROCHERA

za animowanie życia pielgrzymkowego
oraz za wieloletnie, gorliwe i wszechstronne zaangażowanie
na rzecz Parafii Św. Eugeniusza de Mazenod w Kędzierzynie-Koźlu

W dowód uznania
z życzeniami błogosławieństwa Bożego i modlitwą
w Roku Jubileuszu 50-lecia Diecezji Opolskiej

50 LAT
DIECZJI
OPOLSKIEJ
BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

+ Andrzej Czaja
BISKUP OPOLSKI

Opole, dnia 29 maja 2022 roku

Królestwo Boże jest w was
J 17,21

DYPLOM UZNANIA

otrzymuje
HELENA SKIBA

za wieloletnią troskę o ubogich i potrzebujących
oraz za ofiarne i wszechstronne zaangażowanie
na rzecz Parafii Św. Eugeniusza de Mazenod w Kędzierzynie-Koźlu

W dowód uznania
z życzeniami błogosławieństwa Bożego i modlitwą
w Roku Jubileuszu 50-lecia Diecezji Opolskiej

50 LAT
DIECZJI
OPOLSKIEJ
BŁOGOSŁAWIEŃSTWA

+ Andrzej Czaja
BISKUP OPOLSKI

Opole, dnia 29 maja 2022 roku

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja Niepokalana!

W tym roku obchodzimy 40-lecie naszej parafii na Pogorzeltu – ile dobra uczynionego przez te 40 lat – u świętego Eugeniusza.

To jest nasza Boża winnica, do której Jezus nas kiedyś zaprosił, żebyśmy tu pracowali. Tak ciężko pracowali. Każdy z nas – najpierw nad swoim życiem, sumieniem – żeby ono było piękne w oczach Bożych, żebyśmy pracowali nad naszą codziennością – tą piękną codziennością z jej radościami, ale też niejednokrotnie trudną – z tym, z czym sobie nie radzimy, czego doświadczamy. Jezus Pan Winnicy mówi po raz kolejny – Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a ja Was pokrzepię.

Kochaj winnicę, do której zaprosił Cię Pan, dbaj o tę winnicę, bo to jest Twój drugi dom, po domu rodzinnym. Wielu parafian i nie tylko parafian było i jest zaangażowanych bardzo blisko w różne wspólnoty działające w naszej parafii, tak wielu parafian kocha naszą parafię i wypowiada się o niej bardzo pozytywnie.

Każda i każdy z Was jest tu chciany, kochany – od najmłodszych po najstarszych. Każda i każdy z Was pozostawia tu część siebie. Każdy Proboszcz i każdy wikariusz naszej parafii pozostawili i pozostawiają tu również część siebie.

Przeżyjmy pięknie nasz jubileusz – najpierw czas Misji Świętych, które będą trwały od 4 do 11 września. Tydzień później 18 września odbędą się główne uroczystości, którym będzie przewodniczył Metropolita Lwowski Arcybiskup Mieczysław Mokrzycki (osobisty sekretarz 2 papieży: św. Jana Pawła II i papieża Benedykta). Będzie On przewodniczył uroczystej sumie o 11.30, wygłosi do nas Słowo Boże i przekaze nam na stałe Relikwie I stopnia św. Jana Pawła II. Będzie również obecny z nami biskup Rudolf Pierskała i najwyżsi przedstawiciele naszych władz zakonnych. O godz. 17.00 tego samego dnia w naszym kościele odbędzie się koncert Zespołu Pieśni i Tańca Śląsk. Dla wszystkich z pewnością nie starczy miejsca w kościele, dlatego będzie na placu kościelnym zamontowany duży telebim i rozstawione będą krzesła.

Ale to wszystko we wrześniu – a teraz życzę wszystkim nam dobrego odpoczynku i pięknego czasu wakacji.

o. Proboszcz

z nauką szkolną, czy w rozwiązywaniu często skomplikowanych problemów rodzinnych. Niejednokrotnie organizuje zbiórki wśród swoich przyjaciół i znajomych w celu pomocy młodemu potrzebującemu (dożywianie, pomoc materialna), a także osobom wykluczonym i samotnym. Wspiera również schronisko dla bezdomnych zwierząt, dostarczając im jedzenie.

Andrzej Prochera z dużym zaangażowaniem współuczestniczył w organizacji pierwszej pielgrzymki młodzieży, grupy Kędzierzyńskiej, w pieszej pielgrzymce z Warszawy do Częstochowy 1973 r. Organizował piesze i rowerowe

pielgrzymki na Górę św. Anny oraz spotkania sportowe i religijne z młodzieżą z innych parafii.

Aktywnie pracował i organizował młodzież przy budowie budynku parafialnego przy ul. Judyma oraz przy pracach pomocniczych na budowie kościoła przy ul. Ligonja. Współuczestniczył w działaniach na rzecz budowy Krzyża Milenijnego. Aktywnie pracował i pracuje na rzecz naszej parafii jako członek Rady Parafialnej, Rady Ekonomicznej i Redakcji „Dobrze że Jesteś”.

W dniu 29 maja 22 r. w katedrze opolskiej, pani Helena i pan Andrzej

zostali wyróżnieni przez biskupa Andrzeja Czapę podczas obchodów 50-lecia istnienia diecezji opolskiej. Otrzymali również medale i pamiątki jubileuszowe.

Obecność ojców Oblatów z Ukrainy była okazją do wsparcia żywnościowego i materialnego ich klasztoru i parafii w Kijowie. Zbiórka żywności długoterminowej odbywała się na wszystkich Mszach św. podczas odpustu w sobotę i niedzielę. Wszystkie te dary wypełniły samochód dostawczy, którym ojcowie wrócili do siebie.

Marek Dziedzic

Pomoc Ukrainie

Inwazja Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczęła się 24 lutego 2022 r. To eskalacja trwającej od 2014 roku wojny w Donbasie. Polacy natychmiast zaczęli pomagać Ukraińcom, my na terenie naszej parafii podjęliśmy również wiele działań.

Od razu na prośbę ojca proboszcza rozpoczęliśmy zbiórkę żywności, środków czystości i odzieży. Do skarbonki pod figurą świętego Eugeniusza de Mazenoda mogliśmy przekazywać

pieniądze. 27 lutego odwiedził naszą parafię o. Marek Rostkowski OMI, oblat ze Lwowa, który po każdej Mszy świętej zbierał ofiary dla swoich parafian we Lwowie. Wracając na Ukrainę, zabrał ze sobą żywność i środki czystości. Dla oblatów na Ukrainie przekazaliśmy od naszej parafii 10 tysięcy złotych – były to dodatkowe pieniądze, oprócz tych, które zebrał o. Marek na placu kościelnym.

Przez kilka dni w marcu przebywała w naszym klasztorze rodzina

ze wschodniej części Ukrainy, która uciekała przed działaniami wojennymi. W tym czasie wciąż odbywała się zbiórka potrzebnych darów, które na bieżąco przekazywaliśmy Ukraińcom mieszkającym w naszym mieście i okolicy oraz polskim rodzinom, które otworzyły swoje domy dla naszych wschodnich sąsiadów.

Od 9 do 21 marca przeprowadziliśmy akcję przekazania do klasztoru ojców oblatów w Zahutyniu koło

Drodzy Siostry i Bracia, drodzy Przyjaciele!

Tydzień temu mogłem gościć w Waszej parafii i dzielić się z Wami radościami i smutkami posługi misyjnej na Ukrainie. Jak doskonale wiecie, wojna trwa już ponad 90 dni, wielu ludzi w tym i dzieci było zmuszonych opuścić swoje domy, mieszkania i wyjechać, uciekając przed tragedią wojny. My jako oblaci pozostaliśmy na swoich palcówkach, pomagając jak tylko możemy tym, którzy poprosili nas o pomoc. Dzięki Wam, ta pomoc mogła zostać przeka-

zana wszystkim, którzy tego potrzebowali. Również i ta pomoc, którą zbieraliście w minioną niedzielę została przewieziona do kościoła św. Mikołaja w Kijowie, skąd zostanie przekazana najbardziej potrzebującym. Dziękuję Wam za Waszą otwartość.

Jako wspólnota parafii św. Eugeniusza de Mazenod, na czele z waszymi duszpasterzami, w pełni realizujecie charyzmat oblaci. Za Wasze dobro, które okazaliście i które okazujecie, niech dobry Bóg Wam wynagrodzi. Obiecujemy modlitwę za Was! Szczęść Boże.

o. Błażej Gawliczek OMI - Kijów

➔ Sanoka zebranej żywności, odzieży i środków czystości. Użyczonymi przez Moto Centrum Woś pięcioma busami przewieźliśmy łącznie około siedmiu ton darów. Były to produkty przyniesione do naszego kościoła, a także rzeczy zebrane w Kauflandzie i przekazane przez Carrefour. Do akcji dołączyliśmy również dary przekazane z Holandii. Dary zostały przeznaczone dla 12 parafii obłackich działających na terenie Ukrainy. Ich przedstawiciele zawieźli je do swoich wspólnot. W tym czasie nasi parafianie codziennie przynosili dary do kosza przy obrazie Jezusa miłosiernego lub do biura parafialnego. Dary wraz z pieniędzmi zebranymi do skarbonki pod figurą świętego Eugeniusza przekazaliśmy 9 kwietnia bratu Sebastianowi Jankowskiemu OMI z Kijowa.

Nasz parafialny Caritas opłacał czworgu dzieciom z Ukrainy obiady do czasu otrzymania przez nie numeru PESEL. Parafia nasza sfinansowała również wyjazd pięcioosobowej ro-

dziny z Ukrainy, która uciekała przed działaniami wojennymi i osiedliła się w Polsce.

Aktywnie w pomoc Ukrainie włączyło się również Stowarzyszenie Patriotyczny Kędzierzyn, które nie tylko zebrało produkty do naszego kosza, ale również 25 marca dostarczyło do ojców oblatów we Lwowie zebrany samodzielnie cały bus darów.

Dziękujemy za wsparcie Miejskiego Zakładu Energetyki Ciepłej w Kędzierzynie-Koźlu. Również otrzymaliśmy sporo mąki od zaprzyjaźnionego z nami młynarza, za co wyrażamy serdeczne podziękowanie.

Uroczystej sumie odpustowej 21 maja 2022 roku przewodniczył ojciec Błażej Gawliczek OMI z Kijowa i on też głosił Słowo Boże. Przekazał nam wiele informacji na temat życia na Ukrainie w tym trudnym czasie. Opuszczając Kędzierzyn 23 maja, zabrał ze sobą pieniądze i dary rzeczowe i zawiózł je do swojej parafii. W ostatnich dniach maja otrzymaliśmy od nie-

go pozdrowienia które zamieściliśmy na stronie 4 gazetki.

Wszystkim za ofiarowane dobro i serce bardzo dziękujemy.

Andrzej

Zdjęcia na str. 4 i 5 – **Andrzej Kerner**

Nasza historia!

O wojnie czytałam tylko w książkach i w życiu bym nie pomyślała, że ona dotknie mnie i moją rodzinę. Żyliśmy w dostatku, spokoju i miłości, chodząc do pracy i marząc o przyszłości, ale w pierwszy dzień wszystko się zmieniło. U nas było jeszcze spokojnie, ale wszystko się mogło zmienić z godziny na godzinę, musieliśmy ratować dzieci, żeby nie stała im się krzywda. To nie była łatwa decyzja. Mąż, mama, babcia zostali na Ukrainie, wszystko zostawiliśmy, wzięliśmy tylko plecak i walizę, i w drogę.

Czemu Kędzierzyn? Wtedy zadawałam sobie takie pytanie...

Tu mieszka moja kuzynka, od razu zgodziła się nam pomóc, znalazła nam mieszkanie i przyjęła na te pierwsze dni. Chcielibyśmy mieć tu jakiś kąt,

chcieliśmy pracować, żeby się utrzymać. I wszystko tak się stało, ale na sercu był straszny ciężar.

W pierwszym dniu z okna naszej kuchni zobaczyliśmy piękny „zielony” kościół (teraz wiemy że to kościół Św. Eugeniusza de Mazenod) i od razu poszliśmy do niego. To właśnie było to miejsce, gdzie odzyskaliśmy spokój, można było nawet popłakać. Któregoś dnia po modlitwie chcieliśmy znaleźć księdza, aby się wyspowiadać. Wtedy właśnie jakiś ojciec porządkował krzesła w kościele. To był ojciec Krzysztof (proboszcz). Od razu zrozumiał, że jesteśmy z Ukrainy i tak miło uśmiechnął się do nas, dając do zrozumienia, że jesteśmy tu miłe widziani. To był nasz początek! Zawsze ojciec Krzysztof pomagał nam wszystkim, czym tylko mógł, żywnością, rozmową, modlitwą. Zachęcał do spowiedzi, do rozmowy

z Panem Bogiem. Zawsze mówił: „Ciesząc się, że jesteście na Mszy św na modlitwie”. I tak miło przyjęli nas wszyscy mieszkańcy Kędzierzyna. W kościele, w szkole, w pracy, w supermarketach i nawet prosto na ulicy ludzie brali za rękę i mówili, że wszystko będzie dobrze, jesteśmy z wami. Przy spotkaniu zawsze pytali czy czegoś nie potrzebujemy, że zawsze możemy liczyć na nich. To było niesamowite. Bo kiedy wiesz, że masz wsparcie, że są ludzie, którzy gotowi są ci przyjść z pomocą - w tak trudnych chwilach, to dodaje siły i zaczynasz wierzyć, że wszystko będzie dobrze. Teraz wiemy, dlaczego przybyliśmy do Kędzierzyna - bo tu mieszkają ludzie z największymi sercami. Gorąco dziękujemy za wszelkie dobro i modlitwę, którą od Was otrzymaliśmy. Bóg zapłać!

Ola

Pierwsza Komunia Święta

Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej to wielkie wydarzenie nie tylko dla parafii, ale przede wszystkim dla dzieci, ich rodziców, rodzin. Dla duszpasterza chyba nie ma większej radości, gdy widzi jak dzieci, po długich przygotowaniach, przyjmują po raz pierwszy Pana Jezusa do swojego serca. Rozpoczynają w ten sposób nowy etap swojego życia – głębokiej przyjaźni z Jezusem. Mam ogromną nadzieję, że ich więź z Tym, którego przyjęli, będzie coraz silniejsza z dnia na dzień. Oto świadectwo państwa Maczurek:

8 maja 2022 r. był dla naszej rodziny szczególnie wyjątkowym dniem. Dzięki zaangażowaniu ojców Piotra i Krzysztofa w przygotowaniu dzieci do Pierwszej Komunii Świętej, nasz syn mógł po raz pierwszy przyjąć Pana Jezusa do swojego serca w przepięknej oprawie liturgicznej. Każde z dzieci komunijnych brało czynny udział w liturgii poprzez przygotowane wcześniej wiersze, pieśni i podziękowania tak, by ten moment spotkania z żywym Jezusem na zawsze pozostał w ich sercach. Myślmy, że żyjąc w przyjaźni z Chrystusem, dzieci często będą powracały do tego pięknego wydarzenia. Ojciec Proboszcz podczas kazania skierowanego do dzieci powiedział, że: „Życie bez Jezusa naprawdę nie ma sensu”.

Pamiętam, jak wychodząc z ławki, pomyślałem, że przyjmuję Pana Jezusa po raz pierwszy i to zrobiło na mnie największe wrażenie.

Antek

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

ŻYCIE PARAFII

Sakrament bierzmowania – 5.05.2022 r.

Po przyjęciu bierzmowania czuję się trochę bliżej Boga. Wydaje mi się, że przyjęcie sakramentu umocniło moją więź z Jezusem i na pewno pozwoli mi bardziej rozwijać się w kierunku łaski uświęcenia

Ewa

Bierzmowanie dało mi szansę bliższego spotkania z Bogiem, nadano mi również nowe imię. Przyjąłem Ciało Jezusa, dostałem drewniany krzyżyk.

Kacper

Sakrament bierzmowania doprowadził mnie do spotkania z Duchem Świętym oraz do otrzymania Jego darów. Umocnił mnie w wierze oraz głoszeniu Ewangelii.

Michał

Było to dla mnie bardzo ważne wydarzenie, długo na nie wyczekiwałam. Gdy wszystko się zaczęło, byłam trochę zestresowana, ale siedziałam z uśmiechem na twarzy. Po bierzmowaniu byłam z siebie dumna, że udało mi się przygotować. Bardzo się cieszyłam i nie żałuję tego.

Kinga

Będąc kandydatką do bierzmowania odczuwałam ogromną radość i ekscytację. Uważam, że jest to cudowne święto, podczas którego możemy poczuć miłość Boga. Jako nastolatki przechodzimy trudne chwile, a sakrament bierzmowania pomaga nam chociaż na

chwilę poczuć wieczną miłość i bezpieczeństwo ze strony Boga.

Iga

Poczułam Ducha Świętego przy mnie. Po bierzmowaniu czułam się szczęśliwa, wiedziałam, że zapamiętam ten dzień na zawsze. Całe wydarzenie było wyjątkowe.

Zosia

Moje bierzmowanie odbyło się w zeszłym miesiącu. Pamiętam, że nie mogłam się doczekać przyjęcia tego sakramentu, byłam bardzo podekscytowana. Teraz jest już miesiąc po tym wydarzeniu. Czuje się bliżej z Bogiem oraz cieszę się, że ten sakrament umożliwia mi o wiele więcej.

Kinga

Sakrament bierzmowania przekazał mi Ducha Świętego. Umocnił moją wiarę w Boga i zjednoczył mnie ściślej z Jezusem oraz Duchem Świętym.

Aleksander

Po otrzymaniu sakramentu bierzmowania stałem się lepszym człowiekiem, lepiej patrzę na otaczający mnie świat.

Marcel

Przeżywałam sakrament bierzmowania. Czułem, że Bóg jest przy mnie i mnie wspiera. Przed bierzmowaniem poszedłem do spowiedzi i czułem się „czysty” przyjmując ten sakrament.

Łukasz

Czułem stres przed przyjęciem bierzmowania. Chciałem je przyjąć, żebym był dojrzałym chrześcijaninem. Kiedy już przyjąłem bierzmowanie - poczułem ulgę.

Kuba

Miałam problem z wyborem imienia do bierzmowania. Po przyjęciu tego sakramentu wzmocniła się moja wiara. Po bierzmowaniu zaczęłam częściej chodzić do kościoła na niedzielą Mszę świętą.

Oliwia

Bierzmowanie było dla mnie ważnym aktem w moim dotychczasowym życiu. Pomogło mi w powrocie do regularnego uczestnictwa w życiu Kościoła, co pogłębiło moją wiarę.

Łukasz

Przed bierzmowaniem czułam lekki stres, ale jednak wiedziałam, że to bardzo ważny moment w życiu chrześcijanina. W tym dniu czułam się szczęśliwa. Po bierzmowaniu oczekiwałam, że Duch Święty doda mi siłę do nauki.

Marta

Moje przygotowania do bierzmowania były ciekawe i miłe. Jestem zadowolony z tego, że mogłem się przygotować. Obecnie nie widzę zmian w moim życiu, lecz wiem, że kiedyś je dostrzeżę.

Tomek

ROCZNICA I KOMUNII ŚWIĘTEJ - 22.05.2022 r.

Ważne wydarzenia w naszym życiu zostają z nami na zawsze. Chętnie je wspominamy i obchodzimy ich rocznicę.

Jednym z takich wydarzeń jest moja Pierwsza Komunia Święta. W tym roku obchodziłam jej rocznicę. Odżyły radosne wspomnienia, które towarzyszyły mi przed rokiem.

Wtedy to przyjął Pana Jezusa do swojego serca i zaprosił Go do swojego życia. W dzień rocznicy Komunii Świętej mogłam znowu ubrać się w strój komunijny i uczestniczyć w uroczystej Eucharystii.

zdj. Monika Kuchajewicz

Mogłam Jezusowi w ten sposób podziękować za kolejny rok bycia Jego Dzieckiem.

Antosia Cybulska kl. 4c, PSP 11

W dniu 22.05.2022 r. w parafii w Kędzierzynie-Koźlu odbyła się uroczystość I rocznicy przyjęcia Pana Jezusa do naszych serc. Ubrani w stroje komunijne o godzinie 11.30 rozpoczęliśmy uroczystą Mszę świętą. Kościół wypełniony był nie tylko uczniami klas IV z PSP 11, ich rodzicami, ale również osobami niezwiązanymi z nami i naszą rocznicą. Zupełnie inaczej niż miało to miejsce podczas naszej I Komunii Świętej.

Podczas Mszy część dzieci brała czynny udział, czytając, śpiewając lub niosąc dary. W końcu nastąpiła chwila przyjęcia Pana Jezusa do serca. Był to ważny i podniosły dla nas moment, gdyż przypominało nam się, jak bardzo przeżywalismy tę chwilę w poprzednim roku.

Kościół był ładnie ustrójony, czuło się, iż jest to inna, bardziej uroczysta Msza święta, a my jesteśmy wyjątkowymi jej uczestnikami. I mimo, iż nie było aż tak podniosłej atmosfery jak rok temu i tak bardzo to przeżywalismy.

Od roku mamy możliwość przyjmowania Pana Jezusa do serca – jest to dla nas bardzo ważne. Czujemy się dzięki temu bliżej Boga, czujemy, że należymy do wielkiej Katolickiej Rodziny. Świadomość bycia jej częścią daje nam wielką radość.

Magda Madej kl. 4c, PSP 11

Moja rocznica I Komunii Świętej odbyła się 22.05.2022 r. w mojej parafii p.w. św. Eugeniusza de Mazenod.

Z niecierpliwością oczekiwałam tego dnia, ponieważ poczułam się rano tak wyjątkowo jak w chwili, kiedy pierwszy raz Pan Jezus zawitał do mojego serca. Przed tym ważnym dniem uczestniczyłam w próbach liturgicznych, żeby Msza święta znów stała się wyjątkowa. Ja, moi koledzy i koleżanki mogliśmy być bliżej ołtarza i pomóc księdzu Piotrowi w przygotowaniu Mszy świętej. Towarzyszył mi lekki stres, ale wszystko potoczyło się dobrze.

Przybyła cała moja rodzina i znów wszyscy mogliśmy się cieszyć tym pięknym dniem.

Franek Pawłusiów kl. 4c, PSP 11

Dnia 22 maja 2022 r. miałam rocznicę I Komunii Świętej. Bardzo się

zdj. Aldona Cybulska

bałam, czy wszystko powiem w odpowiednim momencie, czy nie pomylę się przy czytaniu i śpiewaniu psalmu. Ale też cieszyłam się, ponieważ mogłam przyjąć Pana Jezusa z radością i w uroczystym stroju, bez stresu, który towarzyszył mi podczas I Komunii Świętej.

Gabrysia Karwot kl. 4d, PSP 11

zdj. Patrycja Mitrowska

Dzień rocznicy I Komunii Świętej był bardzo uroczystym dniem. Pięknie ubrani mogliśmy przypomnieć sobie dzieci, w których Pan Jezus pierwszy raz przyszedł do naszego serca. Jestem bardzo szczęśliwy, że mogę Go przyjmować w Komunii i modlić się do Pana Boga.

Michał Burzan kl. 4c, PSP 11

Rocznica Pierwszej Komunii Świętej była pełna emocji. Miło było przypomnieć sobie ten moment, w którym przyjął Pana Jezusa do serca.

Zgłosiłam się do czytania. Było to czytanie z Dziejów Apostolskich. Kiedy do tego zdarzenia doszło, byłam podekscytowana, lecz towarzyszył mi też stres. Gdy weszłam przed ołtarz, zaczęłam czytać i wszystko poszło dobrze. Jestem zadowolona, że mogłam świętować ten dzień.

Wiktoria Jopek kl. 4b, PSP 11

W dniu rocznicy I Komunii Świętej wszystko mi się podobało!

Czułam się wspaniale oraz bardzo cieszyłam się, że znowu przeżyłam tak uroczyste święto. Bardzo podobał mi się wystrój kościoła. Wszyscy byli ubrani elegancko. Wspaniale czułam się dlatego, bo przypominały mi się wszystkie spędzone chwile rok temu w trakcie mojej I Komunii Świętej.

Pani Katechetka wspaniale przygotowała wszystkie dzieci do tej uroczystości.

Hania Larysz kl. 4b, PSP 11

Z okazji rocznicy I Komunii Świętej kościół był ustrójony białymi kwiatami. Dzieci z różnych klas czytały fragmenty z Pisma św. na Mszy świętej. Była uroczysta atmosfera...

Ania Procyk kl. 4c, PSP 11

Nasze dzieci idą w świat. Wychowanie do misji.

Gdy rodzi się dziecko, świat się zupełnie zmienia. Wydaje się wówczas, że dziecko będzie z nami zawsze, że długa droga przed nami i przed nim zanim dorosnie. Gdyby zapytać o to tych, którzy mają już dorosłe dzieci, prawdopodobnie powiedzieliby: „nie wiemy, kiedy dzieci stały się dorosłe”- tak szybko ten czas minął. Tak, wielu rodziców, postrzega czas minionego dzieciństwa swoich dzieci. **Dzieci dane są nam średnio na okres 1/3 części naszego, a także ich życia. Dużo to, czy mało? Na pewno wystarczająco (skoro taki był zamysł Boży), aby otoczyć dzieci opieką, miłością, mądrze je wychować do dorosłości i samodzielności. Aby dać im korzenie i wyposażać w skrzydła.**

Dzieciństwo to czas bycia przy dziecku, przytulania, zabawy z nim, czytania książek, rozmów, pokazywania świata, opisywania rzeczywistości, odpowiedzi na zadawane pytania. Po prostu napełniania go miłością. Bycia dostępnym dla dziecka.

Rodzice, a szczególnie matki, muszą dokonywać ciągłego wysiłku, aby zrozumieć, że ich relacje z dzieckiem ulegają ciągłym zmianom. Przez pierwsze dziewięć miesięcy życia, dziecko całkowicie należy do matki (przez nią oddycha, odżywia się). Przez pierwsze miesiące po urodzeniu jest całkowicie zależne od rodziców. Potem powoli dziecko rośnie, ucząc się wolności, poznając swoją niezależność. I nagle rodzice, a szczególnie matka, spostrzega, że dziecko nie jest w stosunku do niej takie jak dawniej. I mimo woli zaczyna żałować tych lat, kiedy było malutkie, siadało na kolana, tuliło się.

Po urodzeniu przecina się pępowinę łączącą matkę z dzieckiem, aby umożliwić mu samodzielne życie. Podobnie rodzice muszą uczyć się stopniowo przecinać niewidoczne, ale znacznie silniejsze więzy uczuciowe, które w szczególny sposób łączą je z dzieckiem. Nie chodzi absolutnie o niszczenie miłości pomiędzy rodzicami a dziećmi, ale wręcz przeciwnie, o przeobrażanie tej miłości w miłość wyzwalającą, a nie zniewalającą. **Miłość rodzicielska, która przytłacza dziecko wtedy gdy powinno „wyfruwać” z domu rodzinnego przypomina drzewa, które mają**

dawać cień i którym trzeba przycinać z czasem zbyt gęste gałęzie, aby ich cień nie zabrał domowi całego światła i powietrza.

Rodzice, a szczególnie matki, często nie zdają sobie sprawy jaką krzywdę wyrządzić można dziecku (częściej synom niż córkom) krępując je zbyt silnymi więzami uczuciowymi. Uczuciowość dziecka musi mieć zapewnione minimum niezależności, bez którego łatwo wypaczyć osobowość dziecka. To minimum pozwoli mu w przyszłości okrzepnąć psychicznie i uniezależnić się od rodziny. Błędem jest sądzić, że dziecko „oderwie się” od rodziców samo. Jeżeli rodzice nie przygotowują go do pokonania związanych z tym oderwaniem się trudności emocjonalnych, to dziecko może pozostać uzależnione emocjonalnie (i nie tylko) od rodziców. Serdeczna, ale stanowcza i wymagająca współpraca rodziców z dzieckiem pozwoli mu ukształtować własną niezależną osobowość. Współdziałanie rodziców pomoże dziecku zdobyć ufność we własne siły, dzięki którym będzie myśleć i działać samodzielnie.

Wychowanie dzieci to przyzwyczajanie ich do obchodzenia się bez nas.

Dziecko nie jest dla rodziców, lecz rodzice są dla dziecka. Dziecko jest powierzone rodzicom przez Boga. Gdy osiąga wiek dojrzały, powinno wyjść z domu rodzinnego, w którym nasykało tym, co rodzice mieli najlepszego, sposobem patrzenia i przeżywania życia jednocześnie szukając i wybierając swoją własną niepowtarzalną drogę życia.

Gdy dziecko staje się samodzielne i opuszcza dom rodzinny, dobrze jest gdy rodzice stają się jego towarzyszami, którzy mogą mu służyć radą i wsparciem, ale nie powinni ingerować w jego dorosłe życie. Jest duża szansa, że dobrze ukształtowane dzieci, mając dobry przykład życia rodzinnego będą dokonywać w dorosłym życiu dojrzałych odpowiedzialnych wyborów (współmałżonka, pracy zawodowej, kierunku dalszego życia) i będą żyły tymi wartościami, które przez całe życie rodzice starali się im przekazać. Ile radości daje rodzicom sytuacja, gdy syn czy córka wybiera odpowiedniego kandydata na małżonka, z którym chce spędzić resztę życia, tworząc rodzinę, albo podejmuje decyzję o drodze kapłańskiej czy zakonnej, oddając się na wyłączną służbę Bogu. Ile radości i płynącego dobra dla innych daje rodzicom, gdy pojawiają się wnuki, które są kolejnym darem od Boga, a dorosłe dzieci tworzą prawdziwie Boże, kochające się i szczęśliwe rodziny. Ile radości i płynącego dobra dla innych daje rodzicom wierna służba Bogu w kapłaństwie czy życiu zakonnym ich dorosłego dziecka. Niestety nierzadko jest też tak, że mimo dobrego wychowania dziecka, właściwego środowiska rodzinnego, autentycznego życia wiarą w Boga rodziców, dzieci w swoim dorosłym życiu dokonują wyborów niedojrzałych, nieprzemyślanych, a czasami po prostu złych, które mają swoje późniejsze, nieodwracalne, dalekosiężne negatywne skutki w ich życiu, a także w życiu ich dzieci. W tych sytuacjach jest bardzo potrzebne, abyśmy byli wsparciem i potrafili mądrze towarzyszyć naszym dzieciom na ich skomplikowanych drogach życia.

To co jako rodzice możemy i powinniśmy robić niezależnie ile nasze dzieci mają lat i w jakiej sytuacji życiowej się znajdują - to nieustannie modlić się za nie.

Post, modlitwa i jałmużna to środki i oręż duchowa, którymi rodzice zawsze mogą wspierać dzieci, a szczególnie warto po nie sięgać wówczas, gdy dzieci pogubiły się na drogach swojego dorosłego życia.

Nasze dzieci tak jak i my, wchodząc w dorosłe życie, wypełniają swoją misję życiową – nie zapominajmy, że to jest ich życie i ich misja (nie nasza), a Pan Bóg ma dla nich wspaniały plan, który z Bożą pomocą i naszym wsparciem modlitewnym oraz towarzyszeniem będą mogli realizować.

Pytania do refleksji:
Czy modłę się za swoje dzieci, powierając je Panu Bogu?
Czy mam w sobie świadomość, że wychowuję dzieci nie dla siebie a dla świata, pomagając im odczytać Boży plan dla nich?

Jakim jestem rodzicem, czy wyposażam dziecko w „skrzydła”, czy mu je podcinam?

Jola i Krzysztof Gawinowie

Uroczystości pogrzebowe o. Roberta Skup OMI

W piątek 20 maja 2022 roku w szpitalu w Lublińcu zmarł o. Robert Skup OMI. Przebywał w kędzierzyńskim klasztorze 10 lat i pełnił posługę ekonoma. Parafianie pamiętają Go jako pogodnego, radosnego kapłana, który chętnie rozmawiał ze spotkanymi ludźmi. Miał 48 lat i jego śmierć nappełniła smutkiem serca wielu osób. Trudno było uwierzyć w taką smutną wiadomość. O. Robert odszedł do Pana w wigilię uroczystości św. Eugeniusza. To św. Eugeniusz jest patronem oblatów i założycielem Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

We wtorek 24 maja w kościele św. Eugeniusza de Mazenod, w Kędzierzynie - Koźlu odbyły się uroczystości pogrzebowe. O godzinie 19:00, przy trumnie śp. o. Roberta OMI odbyła się modlitwa różańcowa. W kościele zgromadziło się zarówno wielu kapłanów, jak i ludzi świeckich, którzy wypraszały łaskę nieba dla o. Roberta. Następnie o godzinie 19:30 odbyła się Eucharystia w intencji zmarłego kapłana. Homilię wygłosił o. Rafał Kupczak OMI, superior klasztoru na Pogorzelcu. W kazaniu mówił o życiu i posłudze kapłańskiej o. Roberta. To był otwarty kapłan, który interesował

się wieloma sprawami i chętnie służył pomocą. Niektórzy mówią o Nim „to był najlepszy ekonom, którego miałem”. Parafianie zapamiętają Go jako dobrego człowieka i wspaniałego kapłana. Po Mszy św. trumnę z ciałem śp. o. Roberta odprowadzono procesyjnie do samochodu. Na pożegnanie zostały włączone wszystkie dzwony i samochód z trumną pojechał do Kodnia, gdzie następnego dnia odbyły się uroczystości pogrzebowe.

W Kodniu 25 maja o godzinie 12:30 w bazylice zgromadziło się wiele osób na modlitwie różańcowej w intencji śp. o. Roberta. Uczestniczyła w niej rodzina, kapłani oraz wierni. O godzinie 13:00 odbyła się Msza św. pogrzebowa, na której kazanie wy-

głosił o. Paweł Zając OMI, prowincjał Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Po zakończonej Eucharystii trumnę z ciałem złożono w kwaterze oblackiej miejscowego cmentarza.

Nasi parafianie wspominają śp. o. Roberta jako dobrego człowieka i kapłana, i pamiętają o Nim w modlitwie.

Stanisława Ścigacz

Rozważania nad Słowem Bożym

XIV Niedziela zwykła, Łk 10, 1-12.17-20

„Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyszedł zamierzał.”

Pan Jezus powierza apostołom misję głoszenia Królestwa Bożego, udzielając im konkretnych wskazówek – mają iść bez trzosa, sandałów, torby... Każdy z nas na mocy sakramentu Chrztu św. jest posłany, aby być świadkiem Bożej miłości w każdym miejscu i czasie.

XV Niedziela zwykła, Łk 10, 25-37

„(...)Kto z tych trzech okazał się, według ciebie, bliźnim tego, który upadł w ręce złodziei?» On odpowiedział: «Ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź, i ty czyń podobnie!»”

Często w naszym życiu zdarzają się sytuacje, w których obojętnie przechodzimy obok krzywdy drugiego człowieka, nie zauważamy go lub nie chcemy dostrzec cierpienia tego, który przecież jest naszym bliźnim. Przypomina nam o tym Jezus mówiąc, że miłość do Boga, drugiego człowieka i siebie samego jest na pierwszym miejscu, nie możemy o tym zapomnieć! Niech słowa samego Mistrza: „Idź i ty czyń podobnie!” będą dla nas zadaniem na każdy dzień naszego życia!

XVI Niedziela zwykła, Łk 10, 38-42

„A Pan jej odpowiedział: «Marto, Marto, martwisz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba <mało albo> tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona»”

Jezus przebywając w domu sióstr: Marty i Marii wskazuje nam to, co jest istotne w życiu chrześcijanina – karmienie się słowem Boga. Tymczasem sprawy codzienne, zabieganie, troska o byt, przysłaniają bardzo często istotę i cel życia, którym jest relacja z Bogiem. On pragnie i chce przebywać z nami – czy pozwolimy Mu na to?

XVII Niedziela zwykła, Łk 11, 1-13

„I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone”.

Jeden z uczniów mówi: „Panie, naucz nas modlić się (...)”. W odpowiedzi otrzymuje słowa modlitwy samego Jezusa: „Ojcze, niech się święci Twoje imię (...)”. W kolejnych wezwaniach zaprasza każdego człowieka, aby uczynił z niej nieustanną prośbę do Tego, który jedyny zaspokaja wszelkie ludzkie potrzeby. Bądźmy wytrwali i pełni wiary w tym wołaniu!

XVIII Niedziela zwykła, Łk 12, 13-21

„Powiedział też do nich: <Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś ma [wszystkiego] w nadmiarze, to życie jego nie zależy od jego mienia>”

Wokół nas dostrzegamy nieustanne dążenia ludzi do tego, aby coraz więcej mieć dóbr materialnych, pieniędzy. My także posiadając je chcemy ich coraz więcej, a tymczasem Jezus mówi nam, aby strzec się postawy chciwości i tego, aby gromadzić tylko dla siebie – nasze życie nie zależy od tego ile dóbr i bogactwa posiadamy tu na ziemi. Zaprasza nas, aby „być bogatym u Boga”!

XIX Niedziela zwykła, Łk 12, 32-48

„Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele powierzono, tym więcej od niego żądać będą”

Słowa ewangelii tej niedzieli przypominają nam o tym, aby być ciągle gotowym na spotkanie z Bogiem, aby „nasze biodra były przepasane i zapalone pochodnie” (por. Łk 12,35). Jezus mówi: „Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie” (Łk 12, 40). Każdy z nas tu na ziemi ma jakieś powierzone sobie zadanie, posługę, powołanie. Czy wypełniam je dziś zgodnie z wolą Boga?

XX Niedziela zwykła, Łk 12, 49-53

„Przyszedłem ogień rzucić na ziemię i jakże pragnę, ażeby już zapłonął. Chrzest mam przyjąć, i jakiej doznaję udręki, aż się to stanie.”

Jezus Bóg, który dla każdego z ludzi stał się człowiekiem przyszedł na ziemię, aby rozpaść w nas „ogień”, który oznacza, stan walki duchowej, jaką wywołuje pojawienie się Jego (zob. BJ s. 1449). Każdy z nas wewnętrznie uczestniczy w tej walce opowiadając się za Jezusem albo przeciw Niemu. Pozwólmy prowadzić się Duchowi Świętemu, aby dokonywać codziennie właściwego wyboru!

XXI Niedziela zwykła, Łk 13, 22-30

„Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas stojąc na dworze, zaczniecie kołatać do drzwi i wołać: <Panie otwórz nam!>, lecz On wam odpowie: <Nie wiem, skąd jesteście>. Wtedy zaczniecie mówić: <Przecież jadałszy i piliśmy z Tobą, i na ulicach naszych nauczałeś>. Lecz On rzecze: <Powiadam wam, nie wiem, skąd jesteście. <Odstąpcie ode Mnie wszyscy, którzy dopuszczacie się niesprawiedliwości!>”

Słowa te zapraszają nas do spojrzenia w głąb siebie. Jaka jest nasza postawa w relacjach z drugim człowiekiem? Jezus mówi trudne słowa, które są sprawdzianem naszej prawdziwej miłości względem Niego i bliźnich. Od nas zależy czy zdamy go pomyślnie na końcu naszego życia.

XXII Niedziela zwykła, Łk 14, 1.7-14

„<(…)Lecz kiedy urządzasz przyjęcie, zaprosz ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych. A będziesz szczęśliwy, ponieważ nie mają czym tobie się odwdziżyć; odpłatę bowiem otrzymasz przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych>”

Po raz kolejny otrzymujemy od Jezusa konkretne wskazówki w jaki sposób praktykować uczynki miłosierdzia. Nie jest to łatwe, ale On sam nas uzdalnia do tego, abyśmy Go naśladowali. Czy podejmujemy ten trud pójścia w Jego ślady?

Magdalena i Sylwester Chylińscy

Czym jest żywy Kościół?

Każdy Niniwita w Polsce wyczekał trzech momentów: listopada, maja i lipca. To jest dwóch zjazdów oraz Festiwalu Życia. Każdy Niniwita wie też, że Lubliniec to w oblackich kręgach miasto co najmniej legendarne.

Niniwiccy maturzyści z kolei dzielą się na dwa rodzaje - na tych, którzy podczas majówki wkuwają ostatnie regułki i definicje oraz na tych, którzy podczas majówki postanawiają dogodnie zignorować cały Boży świat, szukając oparcia w kilku dniach spotkań, modlitwy i zabawy.

Na swoje szczęście, zdecydowałam się być drugim ich rodzajem.

Tak więc 30 kwietnia 2022 roku, dwa dni po odebraniu świadectwa ukończenia szkoły, pakuję się razem z całą naszą kędzierzyńską ekipą do jednego z samochodów - a było ich aż dwa - by godzinę później wylądować przed jedną z pierwszych oblackich placówek w Polsce, do której zakonnicy przybyli dokładnie sto lat wcześniej. Więcej o tym dowiaduję się zresztą już niedługo później: podczas krótkiej konferencji wieczorem, z ust lokalnego historyka. To w żadnej mierze koniec atrakcji - czeka nas jeszcze próba sił w grze terenowej, wiekopomne i długo wyczekiwane poświęcenie kaplicy

Oblackiego Centrum Młodzieży albo poruszające najgłębsze struny w sercu - czuwanie przy Najświętszym Sakramencie. A poza tym niezaplanowane, niepolicone i nieskończone w swojej wartości nocne rozmowy, szeptane w duchu modlitwy, wytańczone „beligiki”...

Są wydarzenia, których wartość można ocenić dość obiektywnie: targi w danej branży dają możliwość nawiązania nowych kontaktów, a obóz letni to szansa na wypoczynek albo zdobycie nowych umiejętności. Jednak równie często w naszych życiach robimy miejsce dla doświadczeń w przestrzeniach, „gdzie trzeba po prostu być”. Nie da się wytłumaczyć, dlaczego coś miało takie znaczenie albo w jaki sposób zmieniło naszą przyszłą codzienność - po prostu wiemy, że do tego doszło i możemy tylko czekać na przekonanie się, jak bardzo. Wierzę - i słyszę o tym w rozmowach,

które prowadzimy ze sobą jako młodzi ludzie - że możliwość bycia żywym Kościołem, chociażby podczas kilku dni zjazdu, należy właśnie do takich rzeczy. Dorastamy w czasie, gdy cały świat tkwi ukryty w opuszkach naszych palców: wystarczy kilka ruchów, by dowiedzieć się o strzelaninie w teksaskiej podstawówce, nowym rozwiązaniu ONZ na ubóstwo ukochanego serialu. A jednak wielu z nas nadal nie wie, co to znaczy być żywym Kościołem - wspólnotą, która kocha bezwarunkowo i szanuje bez względu na wszystko, która cieszy się z tego, że żyje i troszczy się, by inni również mogli żyć w bezpieczeństwie i dobroci.

Nie wiemy dlatego, że Kościół zbyt często taką wspólnotą wcale nie jest.

Nie zawsze umiemy znaleźć swoje miejsce w Kościele. Zależy nam, aby każda osoba, która bardzo często szuka miejsca - była chciana i szanowana w Kościele. Wyczekiwana. Akceptowana.

Każdy zjazd trwa trzy albo cztery dni. Festiwal Życia - siedem. Dla wielu młodych ludzi to jedyny czas w roku, gdy mogą obcować z ludźmi, którzy nie odrzucą i nie sponiewierają. Majowe i listopadowe zjazdy to czas, gdy nieznajomi otwierają swoje domy i przyjmują bez żadnych pytań - przekonani, że jesteśmy kimś wartym przyjęcia.

Czy nie byłoby pięknie, gdybyśmy wobec wszystkich ludzi byli kimś, kto przyjmuje bezwarunkowo i stara się rozumieć bez osądzania?

Wiktoria

OBEDIENCJE 2022

Wiele osób w naszej parafii miało osobiste szczęście poznać i przeżywać radosne chwile z pasterzami słowa Bożego, którzy po pracownice wypełnionej kadencji odchodzą dalej przysparzać światu radość życia w zgodzie z wiarą i sumieniem. Z oddaniem, każdego dnia swojej służby udowadniaли siłę i potęgę Pana naszego na Ziemi. Pokornie i najczęściej w życiowej ciszy zrobili bardzo dużo na rzecz naszej społeczności i Zakonu OMI. 19 czerwca na Mszy św. o godz. 11.30, dziękowaliśmy Panu Bogu za ojców Rafała Kupczaka OMI oraz Franciszka Żoka OMI, którzy posłuszni decyzji naszego Prowincjała z dniem 30 czerwca opuszczają naszą kędzierzyńską wspólnotę zakonną.

W Zgromadzeniu kadencyjne przenosiny nazywamy „obediencjami” od łacińskiego słowa „obedientia” – posłuszeństwo. Wiążą się one bezpośrednio ze składaniem przez każdego oblata ślubem posłuszeństwa. Przyjęcie obediencji stanowi wyraz wiary i zaufania Panu Bogu oraz miłości do Kościoła i Zgromadzenia.

Ojciec Franciszek Żok, pochodzący z Wielkopolski misjonarz ludowy (rekolekcjonista), przebywający w Kędzierzynie-Koźlu wraz z końcem miesiąca odejdzie do Bodzanowa.

Ojciec Rafał Kupczak, wywodzący się z parafii Kodeńskiej misjonarz ludowy (rekolekcjonista) od 2016 pełnił rolę przełożonego domu zakonnego (superiora). Dekretem ojca Prowincjała od lipca zostanie członkiem wspólnoty zakonnej na Świętym Krzyżu. Z ojcem Rafałem redakcji gazetki udało się spotkać i przeprowadzić krótką rozmowę.

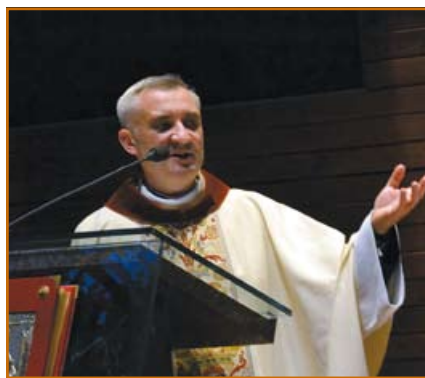
- Dlaczego wybrał ojciec zakon Oblatów?

O. Rafał Kupczak OMI: Pochodzę z obłackiej parafii, całe życie patrzyłem, jak pracuje jeden oblat, śp. ojciec Tadeusz Szewczyk. Zawsze byłem zachwycony jego przykładem, chociaż należał do wspólnoty obłackiej to mieszkał i pracował na filii w kaplicy Zabłockiej. Zawsze mnie budowało świadectwo jego życia i nie wyobrażałem sobie, żeby pójść do diecezji jako ksiądz. Chciałem być zakonnikiem, misjonarzem, rekolekcjonistą. Pan Bóg postawił na mojej drodze życia kilku wspaniałych oblatów pełnych entuzjazmu i Bożego ducha. Nie po-

trzebowałem niczego więcej, by podjąć decyzję.

- Czyli już wstępując do zakonu, wiedział ojciec, że zostanie rekolekcjonistą?

O. Rafał: Nie wiedziałem, po prostu chciałem. Cały kurs, czyli wszyscy wyświęceni w naturalny sposób dzielą się na trzy grupy. Ktoś ma silne pragnienie wyjazdu za granicę, ktoś chce pracować w misjonarce ludowej jako rekolekcjonista, a są współbracia, którzy chcą pracować, jako duszpasterze

O. Rafał Kupczak OMI

O. Franciszek Żok OMI

w parafii. Zazwyczaj ojciec Generał i ojciec Prowincjał przychylają się do tej prośby. Oczywiście przy misjonarzach ludowych ważne jest, żeby było jakieś rozeznanie przeprowadzone przez ojców Profesorów odpowiedzialnych w Zgromadzeniu za przepowiadanie Słowa, czy dany oblat ma pewne predyspozycje. Reszta to własna praca i współpraca z łaską Bożą. Cieszę się, że uznano mnie godnym, bo głoszenie jest moją pasją.

- Dlaczego Ojciec musi odejść?

O. Rafał: Bardzo lubię słowa piosenki zespołu „Perfect” pt. „Niepokonani”, a brzmią one: „Trzeba wiedzieć, kiedy ze sceny zejść niepokonanym...”. Za-

sadniczo kadencja przełożonego to dwa razy po trzy lata, czyli sześć lat. Wyjątkowo może być dziewięć. Cieszę się, że nie jestem potraktowany „wyjątkowo”. Schodzę z urzędu pełen satysfakcji. Cieszę się współpracą, którą udało się zbudować z wieloma księżmi diecezjalnymi, z ich przyjaźnią. Kiedy zapytał mnie sześć lat temu o. Prowincjał Antoni: „Czy byłbyś w stanie poprowadzić tę wspólnotę?”, ucieszyłem się i powiedziałem „tak”, dodając, że ta wspólnota ma duży potencjał. Po sześciu latach wiem, że się nie myliłem. Dokonałiśmy wspólnie wielu wspaniałych rzeczy. Dziękuję mojej wspólnotcie!!!

- Bycie przełożonym to wyzwanie prowadzenia nie tylko życia duchowego, lecz zarządzanie codziennością funkcjonowania klasztoru. Czy było coś trudnego, co ojca zaskoczyło?

O. Rafał: Śmierć i pogrzeby moich Współbraci. To najtrudniejsze momenty mojego życia. Kosztowało mnie to bardzo dużo. Kiedy wydawało się, że już się tego „nauczyłem” - przyszła śmierć o. Roberta Skupa. Nie było w moim życiu trudniejszego momentu niż pogrzeb Roberta. Jeśli udało się to przetrwać to naprawdę dzięki wielu wspaniałym ludziom, którym teraz raz jeszcze z serca dziękuję. Po raz pierwszy w życiu czuję, że mam dość i potrzebuję spokoju. Wszystko inne choć czasami trudne nie przerastało możliwości „zwykłego” człowieka. Niekiedy myślę, że gdybym wiedział, że pochowam pięciu moich Współbraci, to nigdy nie odważyłbym się przyjąć przełożenia.

- W jakim stanie jest nasz Klasztor obecnie? Wiele osób z przyczyn oczywistych, klauzurowych nie zajrzy do środka osobiście. Może ojciec uchylić rąbka tajemnicy?

O. Rafał: Gdybym mógł, o odpowiedź na to pytanie poprosiłbym śp. o. Roberta, naszego ekonoma. On był w stanie opowiadać godzinami o tym, co i jak zostało zrobione. Wierzę, że w niebie ma piękniejsze mieszkanie niż to nasze... Pragnieniem moim i ojca Roberta było, żebyśmy mieli trochę ładniej, żebyśmy weszli w XXI wiek, żebyśmy poczuili się w tym klasztorze jak w domu. Mamy wiele rzeczy zrobionych. Oczywiście gdyby ktoś wszedł to powie, że jest ładnie, ale nic nie jest zrobione ponad stan czy jako luksus. Po prostu jest wszystko poddawiane, odświeżone i urządzone z jakimś gustem. Nie zrobiliśmy wszystkiego, aby nasi następcy mogli także się trochę potrudzić, by

Kolejarska majówka na dworcu PKP

23 maja 22 r. Katolickie Stowarzyszenie Kolejarzy Polskich zaprosiło wiernych naszej parafii oraz parafii Świętego Eugeniusza de Mazenod na nabożeństwo majowe przy kapliczce Św. Katarzyny na pierwszym peronie. Kapliczka w tym miejscu stoi od niedawna. Została przeniesiona z międzytorza torów nr 3 i 5, gdyż przebudowane zostały perony zarówno pierwszy, jak i drugi, a dotychczasowe miejsce usytuowania utraciło dojście do kapliczki.

Przebudowa linii kolejowej Kędzierzyn-Koźle – Opole spowodowała

zarówno wydłużenie peronów, jak i zmianę ich wysokości. Należało dostosować ich parametry do wymogów Unii Europejskiej tak, aby w przyszłości unijny tabor mógł kursować bez przeszkód po naszych torach. Teraz nasza patronka stoi w nowym miejscu, tuż obok dawnego budynku administracyjnego Dworca PKP, w którym kiedyś urzędował naczelnik stacji oraz znajdowała się cała administracja stacji. Nabożeństwo majowe połączone było z ponownym poświęceniem kapliczki po renowacji figury Św.

Katarzyny, a także zmiany projektu i wystroju samej kapliczki. Ksiądz Edward przewodniczył nabożeństwu majowemu, a ksiądz Krzysztof dokonał ponownego poświęcenia kapliczki. Nigdy nie modliliśmy się w maju przy kapliczce, ale w tym roku zrobiliśmy wyjątek, gdyż nie chcieliśmy, aby niepoświęcona kapliczka czekała do października. W uroczystości udział wzięła nieliczna grupka kolejarzy i parafian.

Bogu niech będą dzięki!

Zbigniew Bar

zdjęcia: Andrzej Kerner

➔ później się cieszyć. W normalnych okolicznościach przeprowadzilibyście również wywiad z o. Robertem, bo także miał odejść z Kędzierzyna. Robert wobec wszystkich czytelników powiem Ci raz jeszcze: „Dziękil”, „Dziękil za wszystko!”.

-Klasztor jest związany z parafią? Parafia ma na jego działanie wpływ i może jakoś wspomóc?

O. Rafał: Zawsze współpraca klasztoru z parafią czy za o. Mieczysława czy teraz za o. Krzysztofa bardzo dobrze się układała. To jest coś, co my rozwiązujemy między sobą. Myślę, że parafia w naturalny sposób i tak bardzo dużo klasztorowi daje. Tak,

więc nigdy nie myślałem o tym, żeby wspomagała w inny sposób. Jesteśmy jedną Wspólnotą. Zawsze troszczymy się o siebie nawzajem, przynajmniej taki przyświecał mi cel.

- Czy Kędzierzyn-Koźle w jakiś sposób różni się od miejsc, w których był ojciec wcześniej?

O. Rafał: Tak, jest najbardziej ukochanym miejscem, bo mam tu wielu wspaniałych ludzi.

- Czego będzie ojcu brakować w nowym miejscu?

O. Rafał: Właśnie tych ludzi, relacji. W każdym miejscu praca jest ta sama, zaangażowanie jest to samo, wspólnota obłacka też zawsze jest podobna. Nato-

miast ogromną siłą w życiu kapłańskim są ludzie świeccy, którym my, jako ojcowie nie tylko posługujemy, ale którzy nas budują swoim przykładem, którzy są też w wielu momentach wsparciem, kiedy chociażby są jakieś trudy życia wspólnotowego i we wspólnocie trudno znaleźć zrozumienie. Ludzie są najważniejsi. Reszta to tylko dodatek do życia.

Bardzo dziękujemy, że znalazł ojciec czas, by odpowiedzieć nam na te kilka pytań. Dziękujemy za wszelkie dobro i życzymy ojcu oraz ojcu Franciszkowi Błogosławieństwa Bożego na nowych placówkach.

Elżbieta Peczkis

FESTYN RODZINNY POŁĄCZONY Z D

DOBRODZIEJE I SPONSORZY FESTYNU RODZINNEGO 2022 W NASZEJ PARAFII

PATRONAT HONOROWY:

Prezydent Miasta Kędzierzyn-Koźle
Pani Sabina Nowosielska
Starosta Powiatu Kędzierzyńsko-
-Kozielskiego Pan Paweł Masełko

WSPÓŁORGANIZATORZY:

Stowarzyszenie Patriotyczny
Kędzierzyn-Koźle
Siostry Służebniczek
Rada Osiedla POGORZELEC
Miejski Ośrodek Kultury
Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji
Miejska Biblioteka Publiczna
Stowarzyszenie „Dobra Rodzina”
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie

SPONSORZY

Senator Beniamin Godyla
ZAKSA Kędzierzyn-Koźle
Agroturystyka „Pod wiatrakami”
Robert Kubas Paczków
Kino Helios
Klinika Nova
Mariuszek Mrozek PUB
Hotel Solidaris- Azoty
Jokey Plastik
Karczmia „U Freda”
Magdalena Jakubowska – Salon fryzjerski
Joanna Kołodziej – Firma usługowa
Związek Międzygminny Czysty Region
Firma Rodzinna Kristof – piekarnia
Zespół Szkół nr 1 w K-Koźlu
Auto Moto Woś Stanisław Woś
Salon Fryzjerski ONA
Tomasz Małek SZEWC

Gastrofazza – Pizzeria
Bank Pekao Sa Plac Wolności
Optyk Kopaniec
Kubak Krzysztof Cardio Sport – Kłodnica
Ogrodnictwo Lesik Sławięcice
Restauracja Ogrodowa Marek Piasecki
Grzegorz Kozok GMAK Serwis kompu-
terowy, Klimatyzacja, Kraf Maga
Sylvia Krzesaj – salon kosmetyczny
Maksymilian Kędzior „Max Auto-serwis”
Salon fryzjerski Aleksandra
Daniel Barteczko „Blood Burger”
Łukasz Szczotka – fizjoterapia
Katarzyna Grzegorzczak – fizjoterapia
Pizzerria Lupo – Tomasz i Karolina
Malinowscy
Restauracja Atena – Państwo Gohla
Leśny Kącik – Pogorzelec
Helena Skiba Restauracja Kosmos
Agnieszka Ciupek Sklep Mały Miś
Dr Karolina Szczepańska-Pozowska
(okulista)
Sara Churas – „Salon kosmetyczny
Pureniles”
Spółdzielnia Socjalna Pszczółka
Mariusz Krzesaj Trener Personalny
Joanna Sado Colo
Wioletta Bucka Oriflame
Pan Robert Wencel
Pub Grota
Ewa i Klaudiusz Postolak
Nasi kochani parafianie i goście
Wszyscy pozostali, którzy pragnęli zostać
„niewymienieni” z imienia i nazwiska

**Wszystkim Wam bardzo serdecznie
DZIĘKUJEMY!**

NIEM RODZICIELSTWA ZASTĘPCZEGO

10

2

5

3

8

1

Autorzy zdjęć z festynu:

- nr 1 i 2 – Stowarzyszenie Patriotyczny Kędzierzyn - Koźle
- nr 3 i 4 – zdjęcia ze strony facebook Powiat kędzierzyńsko-kozielski
- nr 5 do 10 – p. Marta Kościukiewicz

6

7

9

W zakrystii naszego kościoła, przyległych pomieszczeniach oraz w dolnym kościele trwa remont kapitalny. Remont ten rozszerzony jest o dodatkowe specjalistyczne prace

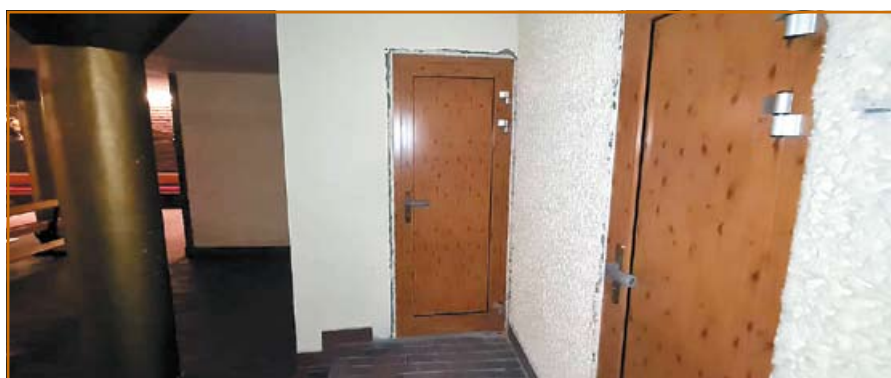
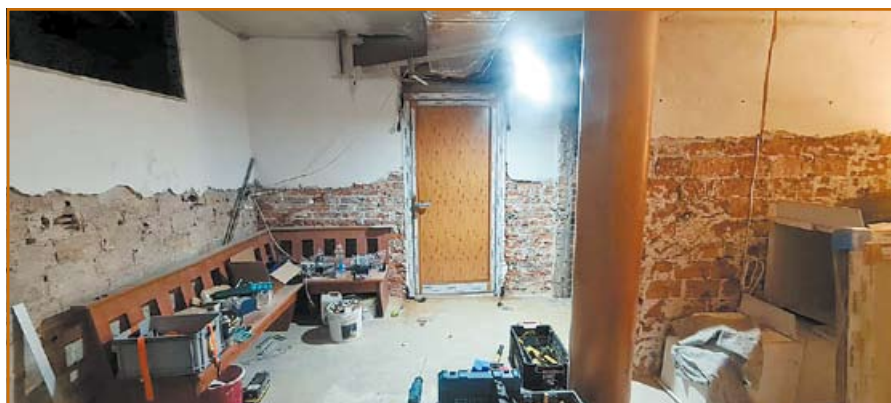
osuszania murów oraz montaż wentylacji chłodniczo-grzewczej. Prace remontowe prowadzone są przez wiele firm równocześnie. Wymaga to stałej koordynacji terminowej i konsultacji

technicznych wszystkich wykonawców z branży budowlanej, elektrycznej, wentylacyjnej oraz montażystów stolarki budowlanej.

Na ścianach, od dwóch miesięcy, skute są tynki do wysokości 1. metra od posadzki. Można już teraz naocznie przekonać się o pozytywnych zmianach suszenia murów. Kilka tygodni temu została też wykonana tzw. przepona hydrofobowa (izolacja pozioma ścian). Polega ona na wywierceniu wielu otworów przy posadzce i nasyceniu ścian odpowiednimi preparatami chemicznymi (iniekcja fundamentów). Przepona hydrofobowa tworzy barierę ochronną, która zabezpiecza mury przed podciąganiem kapilarnym wody.

W drugiej połowie maja, przez pracowników firmy Kapica, zostały wymienione drzwi w zakrystii kapłańskiej i ministranckiej oraz w dolnym kościele. Nowe przeszklone drzwi wykonane w technologii aluminiowej (6 sztuk) zostały zamontowane przy wyjściu z zakrystii do górnego kościoła, pomiędzy dolnym kościołem a zakrystią oraz przy wyjściu do klasztoru. Wszystkie drzwi montowane przy wejściu do kościoła górnego i dolnego są dźwiękoszczelne czyli mają wysoki współczynnik izolacji akustycznej. Do wszystkich pomieszczeń pomocniczych (5 szt.) zostały zamontowane tradycyjne drzwi w pełni aluminiowe, bez przeszkleń.

Trwają również prace elektryczne w zakrystii i przyległych pomieszczeniach. W tynkach wykuwane są bruzdy pod przewody elektryczne i układane są odpowiednie kable do oświetlenia, gniazd elektrycznych i wielu innych urządzeń. Istotnym elementem będzie doprowadzenie

➔ zasilania o odpowiedniej mocy do nowej centrali wentylacyjno-klimatyzacyjnej oraz do agregatu chłodniczo-grzewczego. Cała instalacja jest wykonywana według nowych norm w bezpiecznym dla użytkownika systemie zasilania elektrycznego.

Zaawansowane są też prace przy wykonaniu instalacji wentylacyjnej. Położone są już główne kanały wyciągowe i nawiewne prowadzące do krótkich wentylacyjnych dolnego kościoła oraz zakrystii i pomieszczeń pomocniczych. Po wykonaniu wstępnych prac tynkarskich i malarskich zostanie zainstalowana centrala wentylacyjno-klimatyzacyjna i uruchomiona będzie cała instalacja.

Pomimo inflacji oraz trudności w dostępie materiałów budowlanych prace przebiegają zgodnie z harmonogramem oraz uwzględnieniem kolejności technologicznej wykonania prac w poszczególnych branżach.

Marek Dziedzic

OBLAT CZTERDZIESTOLECIA

*W parafii oblackiej taka jest zasada,
Oblat na czas dłuższy raczej się nie rozsiada.
Wikary tu pobędzie najczęściej dwa, trzy lata.
Dopiero był witany i nie ma już oblata.*

*Proboszcz dziesięć lat porządzi i odchodzi,
A na jego miejsce już nowy przychodzi.
Gdy z dobrym zdrowiem senior do klasztoru trafi,
Może długo służyć współbraciom i parafii.*

*Mamy dużo szczęścia, tak się właśnie stało,
Niebo nam takiego oblata darowało.
Ojciec Antoni Skwierawski jest tym darem Nieba,
Za który nam serdecznie dziękować Bogu trzeba.*

*Chociaż jest seniorem w tutejszym klasztorze,
Pomaga „parafialnym”, tak jak jeszcze może.
W parafialnych intencjach tysiące Mszy odprawił,
W których mocnym głosem i śpiewem się wstawił.*

*Jego śpiew mimo wieku ,czysty i donośny,
Wprowadza na Mszy nastrój poważny i podniosły.
Kto chce na Mszy podrzemać, niechaj się nie łudzi,
Nikt nie ma prawa zasnąć, każdego wybudzi.*

*Często Go widzę, pochylonego wiekiem, wychodzącego z konfesjonatu
Wspartego laską, do swej celi wracającego pomatu.
Proboszcz z większym lub mniejszym nakładem,
Remontuje świątynię najwyżej przez jedną dekadę.
A Ojciec Antoni już drugą dekadę, tak jak tylko kapłan potrafi,
Remontuje w konfesjonale duchową świątynię naszej parafii.*

*Chyba nie przesadzę, bądźmy wszyscy szczerzy,
Tytuł: OBLAT CZTERDZIESTOLECIA, Ojcu Antoniemu się należy.
I możecie mi wierzyć na słowo honoru,
Że to Ojciec Antoni „tytułowi”, a nie odwrotnie, dodaje splendoru.*

Włodzimierz Podstawa

Spotkanie z raperem

W czwartek 31 marca 2022 r. miało miejsce spotkanie z raperem, który przyjechał rozmawiać z młodymi ludźmi. Pan Dobromir, bo tak miał na imię, według mnie, mówił do nas odnosząc się do codziennego życia wprost nazywając różne trudności, z którymi walczymy na co dzień. Mówił on o swoim życiu prywatnym. Myślałem, że będzie to zwykłe spotkanie lecz było wspaniałe. Każde jego

zdanie trafiało do mnie i cały czas rozważam to do dziś, a jednocześnie go podziwiam, że pomimo tylu porażek podniósł się i jest teraz człowiekiem, który daje innym wiele do myślenia. Myślę, że nie jedną osobę skłoniło to do refleksji i przemyśleń. Także wiele rozmyślałam nad jego słowami. Bardzo się cieszę, że doszło do takiego spotkania w moim życiu.

Łukasz Chyliński, I kl. technikum

II Kongres Świeckich Stowarzyszonych z Oblatami

W dniach 27 – 29.05.2022 r. w Oblackim Centrum Młodzieży w Kokotku, koło Lublińca, odbył się II Kongres Świeckich Stowarzyszonych z Oblatami – 2ND OBLATE LAY ASSOCIATIONS CONGRESS, w którym braliśmy udział jako uczestnicy, wolontariusze, współorganizatorzy.

Przygotowania do kongresu, którym przewodniczył **o. Bartosz Ma-dejski OMI.**, odbywały się od jesieni 2020 r., najpierw w trybie zdalnym, później na spotkaniach weekendowych w Siedlcach, Łławie, Kokotku. Obejmowały formację naszej nowo powstałej wspólnoty świeckich, chcących żyć charyzmatem św. Eugeniusza de Mazenod, a także organizację samego kongresu na poziomie europejskim.

Do Kokotka przyjechało ok. 130 osób (świeckich i ojców Oblatów oraz jedna siostra Oblatka) z różnych europejskich prowincji oblackich: z Francji, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Włoch, Hiszpanii, Niemiec, Rumunii, Czech, Białorusi, Polski a także Turkmenistanu. Z ramienia Kurii Rzymskiej przybył radny generalny – **o. Antoni Bochm OMI.** a koordynatorem był **o. Patryk Osadnik OMI.**

Kongres nieoficjalnie rozpoczął się już wieczorem 26 maja uroczystą Eucharystią koncelebrowaną w języku polskim i angielskim przez **o. prowincjała Pawła Zajęca OMI.** Później nastąpiło pierwsze spotkanie integracyjne, dzięki któremu mogliśmy się bliżej poznać.

Każdy dzień kongresu zawierał stałe punkty: poranną modlitwę, Eucharystię stanowiącą centrum dnia, wieczorną modlitwę z wystawieniem w sobotę Najświętszego Sakramentu. Modlitwy były przygotowywane, tak jak czytania, śpiewy podczas Mszy św., przez różne prowincje Europy. Czymś wyjątkowym było dla nas wspólne odmawianie modlitwy „Ojciec nasz” – swoista „pieśń narodów” płynąca do jednego Boga.

Ponadto, w ciągu każdego dnia odbywały się warsztaty (praca w grupach mieszanych i językowych), dzielenie się doświadczeniami świeckich stowarzyszonych z Oblatami w różnych prowincjach Europy, a od godz. 14 – 17 łączyliśmy się poprzez

internet z domem generalnym oraz ze świeckimi i ojcami Oblatami z całego świata. Podczas tych wideokonferencji uroczystie rozpoczętych i zakończonych przez **ojca superiora generalnego Louisa Lougena O.M.I.**, tłumaczonych na różne języki przez wolontariuszy, mieliśmy okazję zobaczyć i usłyszeć, kim dla każdego z nas w różnych rejonach świata jest człowiek ubogi i jak na różne sposoby jest realizowany charyzmat św. Eugeniusza. Dzisiaj człowiek ubogi to nie tylko ten materialnie, ale również uzależniony, samotny, chory, cierpiący, któremu odebrano godność i poczucie bezpieczeństwa. Każdy z nas miał okazję na dłuższą refleksję, czy w naszym otoczeniu rodzinnym, zamieszkania, w pracy, nie pomijamy potrzebujących, ubogich ludzi.

Kongres przeżywalismy wokół tematów: **celebracja, formacja, komunika i misja**, zawierających się w słowach „**Ubogim głosić Ewangelię postać mnie Pan**”, którymi kierował się św. Eugeniusz. Wymiana doświadczeń europejskich, później podczas wideokonferencji, wymiana doświadczeń z całego świata, dotyczyła rzeczywistego spojrzenia na obecną sytuację świeckich stowarzyszonych z Oblatami, na ich plany i pragnienia na przyszłość.

Pod koniec każdego dnia kongresu było spotkanie integracyjne z zabawami, śpiewami, tańcami, rozmowami.

Tworzyliśmy wspaniałą wspólnotę, którą można określić mianem Rodziny Oblackiej. Pomimo barier językowych, kulturowych nie mieliśmy problemów, by się porozumieć, bo przecież łączył nas Chrystus i św. Eugeniusz.

Na zakończenie kongresu pięknym akcentem była obecność poprzez internet w **macierzystym domu Zgromadzenia w Aix.** Zaproszenie, modlitwa płynąca w różnych języ-

kach z ust zakonników wzbudziły w nas pragnienie odwiedzenia tego szczególnego miejsca dla każdego Oblata i dla nas świeckich, żyjących charyzmatem oblackim.

Wyjechalismy z Kokotka z poczuciem wielkiej wspólnoty, z radością i pragnieniem dzielenia się z Oblatami charyzmatem św. Eugeniusza oraz zapewnieniem, że nasze spotkania formacyjne wspólnoty polskiej nie zakończą się tylko przeżytym kongresem, lecz będą kontynuowane.

Już w październiku w Obrze odbędzie się nasze kolejne spotkanie świeckich żyjących charyzmatem oblackim, na które nie umiemy się doczekać!

Wnioski z kongresu:

Wszyscy świeccy doświadczają tego, że Oblaci samą swoją obecnością w parafiach, wspólnotach, tam gdzie przebywają, wprowadzają „ ducha” oblackiego św. Eugeniusza de Mazenod. To co ich wyróżnia, to: wielka otwartość, bliskość, misyjność. Jest w nich coś, co przyciąga.

Świeccy stowarzyszeni z Oblatami na całym świecie mają ogromne pragnienie czerpać z charyzmatu św. Eugeniusza podobnie jak to czynią ojcowie Oblaci.

Świeccy chcieliby być partnerami tworząc Rodzinę Oblacką.

Obecnie zarysowała się chęć wypracowania, na potrzeby lokalnych wspólnot świeckich, w tym także w Polsce, w miarę jednolitych materiałów formacyjnych, które pomogą w poznawaniu i przeżywaniu tego wyjątkowego dla nas charyzmatu.

Pojawiła się także potrzeba systematycznych spotkań oblackich wspólnot świeckich o wąskim i szerszym zasięgu, w tym także regionalnym.

Na następny kongres nie powinniśmy czekać tyle lat (pierwszy odbył się 26 lat temu w Aix-en-Provence).

Wnioski z II Kongresu będą przedstawione przez delegatów Świeckich Stowarzyszonych przy Oblatach w czasie Kapituły Generalnej Zgromadzenia Ojców Misjonarzy Oblatów we wrześniu 2022 roku.

Zofia i Andrzej Bielawscy

Skauci Europy w naszej parafii

Czuwaj, nazywam się Piotr i jestem Wilczkiem z 1. Gromady Tarnogórskiej Skautów Europy. Opowiem Wam dzisiaj o naszym biwaku majowym.

Przyjechaliśmy późnym popołudniem do Parafii św. Eugeniusza de Mazenod i rozbiliśmy nasze obozowisko w tutejszych salkach parafialnych. Gdy nadeszła pora kolacji Akela (to nasz przywódca/opiekun) wyznaczył jedną z szóstek do przygotowania posiłku. Potem wyszliśmy na dwór na ognisko. Nie brakowało na nim śpiewów, zabaw oraz scenek, których byliśmy twórcami. Na koniec ogniska pomodliliśmy się i podziękowaliśmy dobremu Bogu za piękny cały dzień. Następnego dnia zaczęliśmy od śniadania, do przygotowania go Akela wyznaczył szóstkę szarą. Zrobili nam

oni pyszne śniadanie złożone z zapiekanki, chleba, sałatki i warzyw. Po posiłku zabraliśmy małe plecaki i wyszliśmy na dwór, Akela zaprowadził nas do pobliskiego lasu i rozpoczęła się wielka gra. Każda szóstka wypełniała zadania, które otrzymała na punktach ukrytych w lesie. Mogliśmy tam spotkać przybocznych przebranych za zwierzęta z „Księgi Dżungli”. Zadania były rozmaite, od przypomnienia podstawowych zasad pierwszej pomocy, po krótki tor przeszkód.

Po grze udaliśmy się do ogródka parafialnego, gdzie zjedliśmy pyszny obiad. Po obiedzie przyszlismy do salek, które przygotowaliśmy do zajęć manualnych. Samodzielnie wykonaliśmy: samoloty, statki oraz czołgi z papieru. Super nam wyszły! Po za-

jęciach wszyscy udaliśmy się na Mszę świętą do kościoła. Po Eucharystii wróciliśmy do salek, byliśmy bardzo głodni i spotkała nas niespodzianka – czekała na nas kolacja przygotowana przez kadrę. Po umyciu się i modlitwie położyliśmy się do spania. Następnego dnia rano odbyło się wielkie sprzątanie i pakowanie. W tym czasie szóstka brunatna przygotowywała śniadanie, po którym poszliśmy do kościoła. Po powrocie ze Mszy świętej, gdy wszyscy byli już spakowani, rozpoczęła się uczta Ikkiego. Na stole zagościły prawdziwe rarytasy: nutella, miód, wafle, owoce. Tematem przewodnim uczty był wąż Kaa. Na zakończenie biwaku odbył się apel, po którym uśmiechnięci i zadowoleni wróciliśmy do domów.

zdjęcia: Jakub Rojowski

14 V 2022 roku do Ojca Proboszcza został wysłany ze Lwowa list, którego nadawcą był Metropolita Lwowski Arcybiskup Mieczysław Mokrzycki. Arcybiskup poinformował, że przyjął zaproszenie na uroczystość 40. rocznicy erygowania naszej parafii. A przychylając się do prośby Ojca Proboszcza – przekaze podczas Mszy św. relikwie I stopnia św. Jana Pawła II.

Uroczystość uświetni swoimi występami Zespół Pieśni i Tańca „Śląsk” (zdjęcie ze strony www zespołu „Śląsk”).

Misja Święta Parafialna Jubileuszowa

Parafia św. Eugeniusza de Mazenoda Kędzierzyn-Koźle – 03.09 -11.09 2022

„Bogu dziękujcie – Ducha nie gaście”

03.09. Sobota

18.00 – uroczyste rozpoczęcie Misji.
Msza święta z nauką.

04.09 Niedziela

– Msze święte w porządku niedzielным.

21.00 – Apel Jasnogórski.

05.09 Poniedziałek

10.00 – Msza święta z nauką.
– nabożeństwo o umocnienie wiary.
16.30 – spotkanie dla dzieci.
18.30 – Msza święta z nauką.
– nauka stanowa dla małżonków i rodziców.
20.00 – Msza święta z nauką.
21.00 – Apel Jasnogórski

06.09 Wtorek – dzień modlitw za zmarłych

10.00 – Msza święta z nauką.
– nabożeństwo za zmarłych.
16.30 – spotkanie dla dzieci – dzień pokutny
18.00 – Msza święta z nauką.
– nabożeństwo za zmarłych parafian.
20.00 – Msza święta z nauką.
21.00 – Apel Jasnogórski.

07.09 Środa – dzień rodzin.

9.30 – okazja do spowiedzi.
10.00 – Msza święta z nauką.
– nabożeństwo o uświęcenie rodzin.
16.30 – Msza święta dla dzieci szkolnych.
17.30 – okazja do spowiedzi.
18.00 – Msza święta z nauką – odnowienie małżeńskich przyrzeczeń.
20.00 – Msza święta z nauką.

21.00 – Apel Jasnogórski.

08.09 Czwartek – Dzień Eucharystii.

9.30 – okazja do spowiedzi.
10.00 – Msza święta z nauką.
– nabożeństwo dziękczynne za dar kapłanów.
16.30 – Msza dla chorych i starszych parafian.
– udzielenie sakramentu chorych.
18.00 – Msza święta z nauką.
nabożeństwo uwielbienia Boga za dar Eucharystii.
20.00 – Msza święta z nauką.
21.00 – Apel Jasnogórski.

09.09 Piątek – dzień pojednania z Bogiem i ludźmi.

9.30 – okazja do spowiedzi.
10.00 – Msza święta z nauką.
– nabożeństwo o uzdrowienie relacji.
17.30 – okazja do spowiedzi.
18.00 – Msza święta z nauką.
20.00 – Msza święta z nauką.
21.00 – Apel Jasnogórski.

10.09 Sobota. Dzień zawierzenia Matce Bożej.

10.00 – Msza święta z nauką.
12.00 – nabożeństwo dla rodzin z małymi dziećmi.
17.30 – okazja do spowiedzi.
18.00 – Msza święta z nauką.
– zawierzenie parafii Matce Bożej.
20.00 – Msza święta.
21.00 – Apel Jasnogórski.

11.09. Niedziela zakończenia Misji.

Msze święte w porządku niedzielным:
7.00; 8.30; 10.00; 11.30; 13.00; 16.00; 18.00; 20.00
15.00 – Koronka i uroczyste zakończenie Misji

Radosne „Alleluja” w Katolickim Przedszkolu „Ochronka” w Kędzierzynie

Wielkanoc to najważniejsze Święto dla nas chrześcijan. Jezus Chrystus przyszedł na świat, aby nas odkupić poprzez Mękę, Krzyż i Zmartwychwstanie.

W okresie Wielkiego Postu, który poprzedza te Święta, dzieci naszej Ochronki zgłębiały owe tajemnice wiary poprzez katechezy, wspólnie odprawione Drogi Krzyżowe oraz dobre uczynki. Ponadto, aby jeszcze bardziej zrozumieć te prawdziwe wydarzenia, nasi wychowankowie odegrali przedstawienie o Zmartwychwstaniu Pana

Jezusa. Wcielając się w konkretne role Jezusa, uczniów, Matki Bożej, Marii Magdaleny czy żołnierzy, wyobrażali sobie jak to wszystko mogło wyglądać. Poszczególne scenki przeplatane były piosenkami.

Natomiast na końcu zabrzmiał wesoly śpiew: hip, hip hura, Alleluja! z repertuaru „Arki Noego”.

Chcemy także wspomnieć, że w czasie Wielkiego Postu trwał u nas konkurs plastyczno-techniczny „Pisanka wielkanocna”. Wystawa prac została umieszczona w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Kędzierzynie-Koźlu.

Niech Zmartwychwstały Chrystus napełni nasze serca pokojem, radością i nadzieją, która tak bardzo jest nam wszystkim potrzebna.

Siostry, nauczyciele oraz dzieci z Ochronki z Kędzierzyna.
s. M. Salomea

Czuwanie Odnowy w Duchu Świętym

Po dwóch latach przerwy spowodowanej pandemią 21.05.2022 r. odbył się XXVII Ogólnopolskie Czuwanie Odnowy w Duchu Świętym. Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym działająca przy naszej parafii zorganizowała wyjazd do Częstochowy na to czuwanie. Z samego rana autokar z osobami, nie tylko z naszej parafii, wyruszył do Matki Królowej Polski, aby przywoływać i prosić o dary Ducha Świętego. Na błoniach Częstochowskich zebrało się około 50 tysięcy uczestników z całej

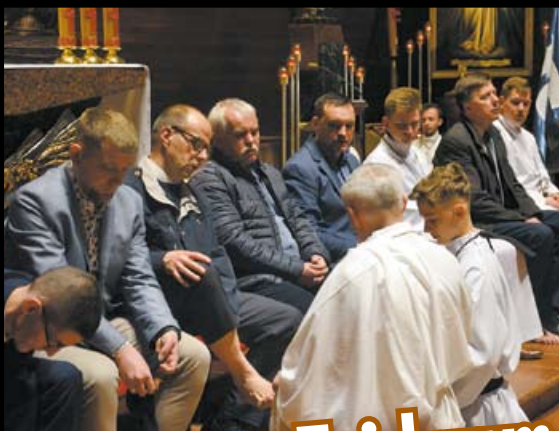
Polski. Pogoda, wbrew zapowiedzi, dopisała. Świeciło słońce, a wiatr wiał cały czas jakby chciał przypomnieć, że Duch Święty jest z nami.

Spędziliśmy ten dzień na modlitwie, tańcach i słuchaniu konferencji. Uroczysta Msza święta rozpoczęła się o godzinie 16.30, przewodniczył jej bp Witalij Krywycki z Kijowa. Podczas tej Mszy św. zebrani wierni wraz z kapłanami wołali: Przyjdź Duchu Święty – prosząc o pokój na Ukrainie. Najbardziej poruszyło mnie, gdy na za-

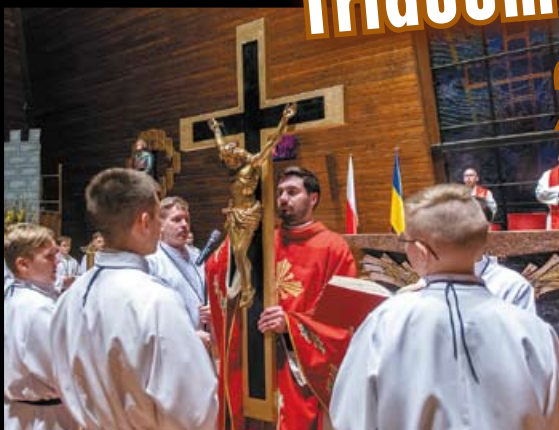
kończeniu Eucharystii licznie zebrani przy ołtarzu kapłani - wyciągnęli ręce nad uczestnikami Ogólnopolskiego Czuwania i modlili się z mocą o dary Ducha Świętego, a wszystko to działo się w obecności naszej Matki, Maryi Królowej Polski. Było to piękne przeżycie duchowe pełne radości i pokoju. Do domów wróciliśmy umocnieni, szczęśliwi i pełni wiary, że z Bogiem, naszym Panem nie ma rzeczy niemożliwych.

Jolanta Bąk

ZATRZYMANE W KADRZE

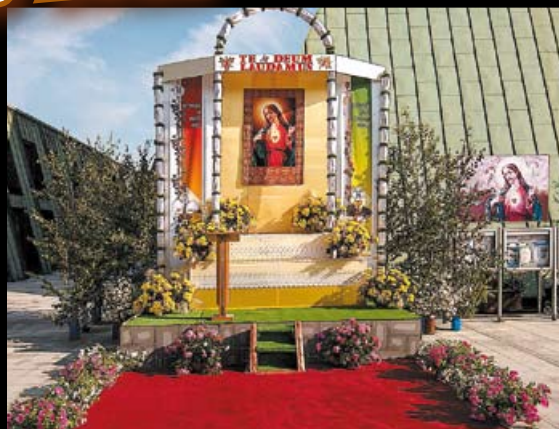
Triduum i Rezurekcja 2022

ZATRZYMANE W KADRZE

Boże Ciało 2022

Kącik języka angielskiego dla dzieci i nie tylko.

Children's Corner

Greetings boys and girls to each and every one of you. Summer is just around the corner and I presume you can't wait for the summer holidays to begin ! I would like to tell you one last story about one of my favorite saints before the holidays begin.

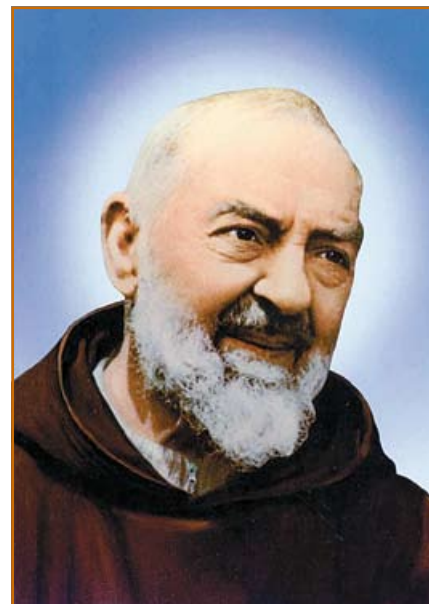
Saint Padre Pio

Padre Pio was born on the 25th of May 1887 in Italy, to a family of peasant farmers. By the time he was five, he had already made the decision to dedicate his entire life to God. On 22nd January 1903 he took the Franciscan habit and the simple vows of poverty, chastity and obedience. Father Pio died on 23rd of September 1968. During his life and after his death, many miracles happened thanks to his intercession and prayers. Here are two of my favorite miracles:

In 1919 in San Giovanni Rotondo, a fourteen-year-old boy experienced

a miraculous healing. When he was only four years old he had caught typhus. The typhus caused the boy's back to become deformed. Once he confessed himself to Padre Pio, the priest touched him with his hands. When the boy stood up, the deformity in his back had disappeared.

- Gemma di Giorgio was a little girl when she visited Padre Pio. She was born blind without pupils in either eye. Right after her visit with Padre Pio, she miraculously gained her sight back. One truly miraculous factor about her healing was that while now she could see, she still did not have any pupils.

I hope you liked the story ! Saint Padre Pio is a very powerful and inspiring saint, so don't ever hesitate praying to him. I would like to wish you all an amazing summer !

Your Friend,
Veronica.

Dźwięki Bogu

Jesteśmy zmęczeni. Z niepokojem obserwujemy to, co dzieje się wokół nas – wojnę, kryzys gospodarczy, wzrost cen. Nie wiemy za bardzo, co z tym niepokojem zrobić, więc mówimy tak, jak zawsze – trzeba czekać. Ale czy można przeczekać życie?

Z zachwytem obserwuję rozwój Festiwalu Życia organizowanego od wielu lat przez oblatów. Najpierw były to spotkania w malowniczym Kodniu nad Bugiem, które kilka lat temu zmieniły się w ogromne przedsięwzięcie w Kokotku. Fascynuje mnie rozmach i zamysł organizacyjny, jednak najpiękniejsze w tym spotkaniu jest przekazywanie młodzieży Dobrej Nowiny. I choć sformułowanie Dobra Nowina jest dość oklepane i wydawać by się mogło, że zupełnie staroświeckie, to jednak festiwalowa Dobra Nowina dostosowana jest do naszych czasów – ŻYJ, bo do tego powołał Cię Bóg. Przesłanie to wybrzmiewa w pio-

senkach towarzyszących uczestnikom spotkania. Zeszłoroczny hymn „Wychodzę” jest wezwaniem do porzucenia życiowego marazmu i przyjęcia obietnicy Boga - Wychodzę! Jest inne życie. Wychodzę! Mam obietnicę. Wychodzę! W to co nieznane za Panem, za Panem, za moim Panem. Słuchając tej piosenki, zastanawia mnie, jaki niepokój musiał odczuwać wspomniany w niej Abraham, któremu Bóg obiecał coś zupełnie nieprawdopodobnego. A jednak zaufanie Bogu całkowicie zmieniło jego życie. W tym roku festiwal odbędzie się pod hasłem „Ja?”. Zapowiada go piosenka „Ta, która mówi Amen” napisana – podobnie jak wcześniejsze utwory – przez Adama Szewczyka. Opowiada ona o Maryi – prostej dziewczynie, przez którą na świat odwieczny przybył Król. I tak sobie myślę, że w zagmatwaniu dzisiejszego świata najprostsze rady okazują się najskuteczniejsze. Wśród nich jest

ta, by brać przykład z Maryi i odpowiadać Bogu nieustannie AMEN.

Postawa zawierzenia zmienia diametralnie ludzkie życie – zamiast czekania pojawia się nadzieja, która nigdy zawieść nie może. Wykrzykują to na ostatniej płycie muzycy Luxtorpedy. W piosence „Przygotuj się na najlepsze” wskazują jedyny sensowny kierunek naszej codzienności - zaufanie Bogu. Dzięki Niemu żyjemy!

*Ufam profilaktycznie, nadzieja po pię-
tach depcze,
Coś czai się za zakrętem, przygotuj się
na najlepsze!
Teraz, teraz, teraz, przygotuj się na
najlepsze!*

Marta Prochera

Humor

Jedna dziółcha miała kawalera. Już miało być wesele, już szykowali wszystko, jak tu roz dziółcha z płaczem pado do matki, że Antek w piekło nie wierzy.

– Nic się nie bój – pado matka. – Ożeni się z tobą, pomieszko tu ze trzy miesiące, to uwierzy w piekło, aże uwierzy.

– Kto to był Zachariasz? – pyto roz ksiądz dzieci.

– Jo wiem. To był kolejarz – pado jeden synek.

– Kolejarz? Jak to?

– No bo wczoraj farorz na ambonie pedzieli:

„A po tem przyszła kolej na Zachariasza”.

– Kiedy odbyły się pierwsze w świecie wybory według demokratycznego wzorca?

– W raju, gdy Bóg stworzył kobietę, przyprowadził ją do Adama i powiedział: „Wybierz sobie żonę”.

Dwaj chłopcy podbiegają do policjanta:

– Panie władzo, szybko, nasz nauczyciel!

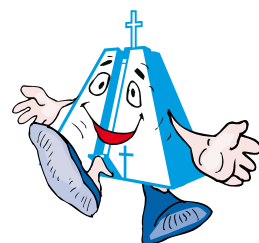
– Co się stało? Napadli go?

– Nie, nieprawidłowo zaparkował...

Siedzi baca przed chatką. Przed bacą kloc drewna i kupka wiórków. Przechodzi turysta i pyta:

– Baco! Co tam strugacie?

– Ano, cółenko sobie strugom.

Turysta poszedł. Następnego dnia rano przechodzi tamtędy i widzi bacę. Baca siedzi przed klockiem drewna i go struga. Przed bacą góra wiórków. Turysta pyta:

– Baco! Co tam strugacie?

– Ano, stylisko do łopaty sobie strugom.

Następnego dnia baca siedzi przed chatką, w rękach trzyma drewnienko, przed nim kupa wiórków. Ten sam turysta pyta:

– Baco! Co teraz strugacie?

– Jak nic nie spoprom, to wykałacke...

Zebrał Andrzej

KOLOROWE GALARETKI

Składniki na 8 pucharków:

3 – 4 różnokolorowe galaretki + ulubione świeże owoce np. maliny, truskawki, borówka amerykańska.

Galaretki przygotowujemy zgodnie z opisem na opakowaniu, jedynie z mniejszą ilością wody. Każdą z galaretek wlewamy do płaskiego, najlepiej prostokątnego lub kwadratowego pojemnika do wysokości ok. 1 cm. Po zastygnięciu, najlepiej następnego dnia, galaretkę kroimy w kostkę ok. 1÷1,5 cm x 1÷1,5 cm. Kostki galaretki podajemy do salatek wraz z owocami. Pucharki udekorowane na górze bitą śmietaną będą idealnym deserem na letnie popołudnie. Smacznego.

DLA DZIECI

Krzyżówka wakacyjna - góry, morza, rzeki i jeziora biblijne

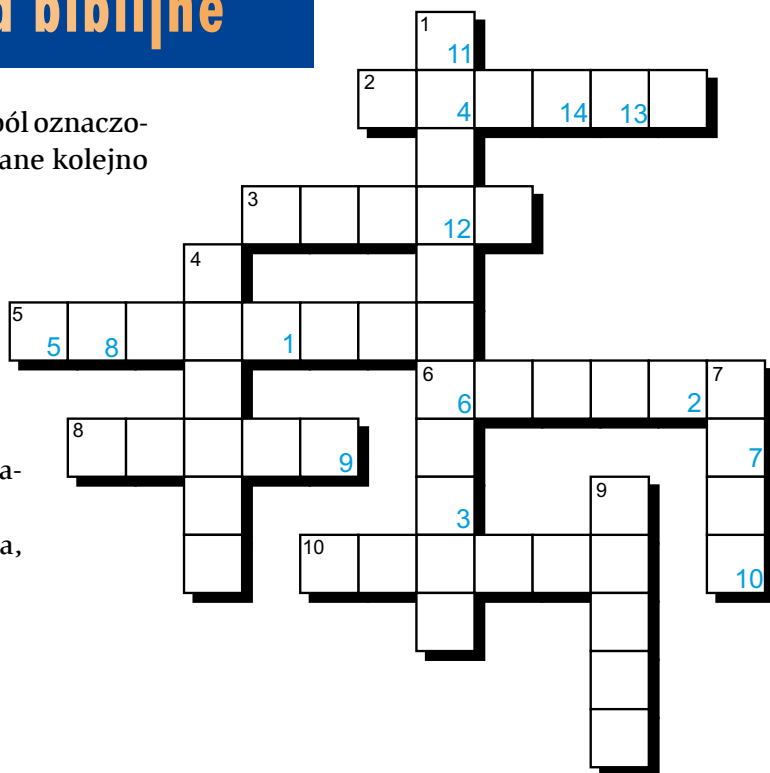
Odgadnij i wpisz hasła do krzyżówki. Litery z pól oznaczonych liczbami w prawym dolnym rogu, wpisane kolejno do tabeli, utworzą rozwiązanie.

Poziomo

2. Prorok Eliasz schronił się w jaskini góry....
3. Abraham miał złożyć w ofierze Izaaka na górze...
5. Rozstało się przed Izraelitami Morze...
6. Jan ochrzcił Jezusa w rzece ...
8. Mojżesz otrzymał 10 przykazań na górze (inaczej Synaj)...
10. Miejsce z którego Jezus wstąpił do nieba, góra ...

Pionowo

1. Jezioro, po którym chodził Jezus.
4. Na tej górze zatrzymała się arka Noego.
7. Mojżesz zobaczył ziemię obiecaną z góry ...
9. Góra przemienienia Jezusa.

Hasło:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Święty Wit, męczennik

Wit pochodził z Sycylii. Urodził się w bogatej rodzinie pogańskiej. Jako dziecko uwierzył w Chrystusa dzięki swojej mamce Krescencji i jej mężowi Modestowi, który był służącym w domu Wita (inni hagiografowie twierdzą, że Modest był jego guwernerem). Kiedy ojciec chłopca dowiedział się, że syn jest chrześcijaninem, z troski o niego usiłował wymóc na Wicie wyparcie się wiary. Kiedy nie udało mu się, usiłował syna zabić. Jednak opiekunowie pomogli mu uciec i ukryli na południu Włoch. Chłopiec miał wtedy kilka lat. Wraz z opiekunami został schwytany i przywieziony do Rzymu. Wit został umęczony razem z Modestem i Krescencją w roku 303 podczas prześladowań za panowania Dioklecjana. Według Martyrologium Rzymskiego, cała trójka miała zostać zanurzona w kotle z wrzącym ołowiem, po czym rzucono ich dzikim zwierzętom i rozciągano na katowni. Zachowały

się wczesne, choć pośrednie informacje o św. Wicie oraz liczne i stare dowody kultu. Czczony był jako jeden z Czternastu Wspomożycieli. Znane są liczne sanktuaria św. Wita w Europie, m.in.: katedra w Pradze (gdzie przechowywane są relikwie ręki Świętego), San Denis, Corbei. Od średniowiecza uważany za patrona Pomeranii, Saksonii, Sycylii, Śląska; aptekarzy, aktorów, artystów, górników, karczmarzy, kotlarzy, tancerzy, warzelników. Przyzywany podczas epilepsji (stąd tzw. choroba św. Wita), chorób oczu, hysterii, chorób nerwowych, przez niewidomych, głuchoniemych i ukąszonych przez węży. Wzywany jest jako obrońca wcześniej wstających i protektor przed zaspaniem. Nad Jeziorem Żywieckim jedną z atrak-

cji turystycznych jest Lasek św. Wita, gdzie kiedyś istniała kaplica poświęcona Świętemu i źródło, którego wodzie przypisywano właściwości lecznicze.

W ikonografii św. Wit przedstawiany jest jako młodzieniec w krótkiej tunice, z kotłem, w którym doznawał mąk. Jego atrybutami są: lew - któremu według opowieści rzucono go na pożarcie, a ten przeżegnany krzyżem legł u stóp Świętego, kogut, orzeł, uwiązany pies.

Opracowała D. Grzesik

KRONIKA PARAFIALNA: LUTY – CZERWIEC 2022 r.

20.02.2022 niedziela – Na wszystkich Mszach świętych Słowo Boże głosił o. Dominik Ochlak OMI z Kokotka. Liturgię swoją grą upiększyli orkiestry dęte z Pokrzywnicy i Leśnicy. Po Mszach na placu kościelnym członkowie orkiestr zbierali podpisy pod Marszałkowskim Budżetem Obywatelskim. Ilość podpisów wiąże się z dalszym ich rozwojem. W godzinach od 8:30 do 13:00 dzięki akcji koordynowanej przez Straż Pożarną można było w Sali kominkowej zaszczyć się kolejnym raz na Covid-19.

24.02.2022 czwartek – został poświęcony nowy ołtarz w dolnym Kościele. Na głównej ścianie umieszczono tabernakulum, drewnianą figurę Matki Bożej Fatimskiej oraz nowe sidilia z drewna – czyli fotele, na których siedzą kapłani.

27.02.2022 niedziela – kazanie na wszystkich Mszach świętych głosił o. Marek Rostkowski OMI ze Lwowa na Ukrainie, a po Mszach zbierane były ofiary na pomoc dla Ukrainy. Ofiary były zbierane również w Środę Popielcową. Ponad to każdego dnia o godzinie 20:00 modlimy się na różańcu o pokój na Ukrainie, gdzie pracuje obecnie trzydziestu Misjonarzy

Oblatów oraz dwaj oblaccy biskupi.

W dniach: 28.02., 01.03., 03.03.2022 o godzinie 18:45 odbyły się spotkania dla kandydatów do bierzmowania.

02.03.2022 Środa Popielcowa – Wielki Post – Droga Krzyżowa w każdy piątek o godzinie 17:00, Gorzkie Żale z kazaniami o. Dawida w niedzielę również o godzinie 17:00.

06.03.2022 niedziela – rozpoczęły się Wielkopostne Filmowe Rekolekcje Ewangelizacyjne prowadzone przez br. Benona Wylęgałę – wielkiego prefekta apostołstwa zakonu rycerzy św. Jana Pawła II oraz założyciela Fundacji Filmowy Ruch Ewangelizacji z Bielska-Białej. W Kościele przy figurze Jezusa Miłosiernego ustawiono kosz miłosierdzia, do którego można przynosić żywność i artykuły chemiczne dla uchodźców. Parafia przelała na Ukrainę 10 000 zł.

13.03.2022 niedziela – o godz. 18:00 Msza święta i różaniec fatimski połączony z modlitwą o pokój na Ukrainie.

15.03.2022 wtorek – o godzinie 16:30 Droga Krzyżowa dla dzieci.

19.03.2022 sobota – z naszej parafii pojechał do klasztoru oblackiego w Zahutyńiu k. Sanoka a następnie na Ukrainę, piąty, duży bus z pomocą humanitarną dla Oblatów i ludzi, wśród których oblaci pracują.

20.03.2022 niedziela – powitaliśmy w parafii ks. Roberta Żwirka, wykładowcę muzyki i kompozytora, który głosił Słowo Boże. O godzinie 17:00 odbył się koncert dla Niepokalanej w wykonaniu ks. Roberta.

23.03.2022 środa – Wieczór Uwielbienia po Mszy wieczornej.

25.03.2022 piątek – Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, o godz. 17:00 wraz z Ojcem Świętym Franciszkiem odmówiono Akt Poświęcenia Rosji i Ukrainy Niepokalanemu Sercu Maryi.

26.03.2022 sobota – o godz. 20:00 czuwanie modlitwne w intencji poszanowania każdego ludzkiego życia. Uwielbienie prowadził zespół Belleco z Ujazdu.

27.03.2022 niedziela – Stowarzyszenie Patriotyczny Kędzierzyn-Koźle po raz kolejny prowadził

zbiórkę żywności dla rodaków na Kresach. Zebrane paczki żywnościowe członkowie stowarzyszenia zawiązała Polakom na Litwie i Ukrainie.

31.03.2022 czwartek – godz. 19:00 w kościele odbyło się spotkanie z Dobromirem Makowskim – raperem, pedagogiem ulicy i twórcą fundacji pomagającej trudnej młodzieży.

01.04.2022 piątek – zapisy na paczki świąteczne dla potrzebujących w naszej parafii.

03.04.2022 niedziela – rekolekcje wielkopostne poprowadził o. Sławomir Dworek OMI przełożony klasztoru w Opolu i Wikariusz Prowincjalny.

06.04.2022 środa – godz. 10:00 sakrament namaszczenia chorych – zakończenie rekolekcji.

08.04.2022 piątek – godz. 18:00 pod hasłem „Droga Pojednania” odbyła się Ekstremalna Droga Krzyżowa.

09.04.2022 sobota – godz. 09:00 duszpasterskie odwiedziny chorych przed Świętami.

10.04.2022 Niedziela Palmowa – poświęcenie palm na wszystkich Mszach świętych. Palmy można było nabyć przed Mszą, rozprawdane były przez Caritas parafialny.

18.04.2022 poniedziałek Wielkanocny – Nowenna przed Świętem Miłosierdzia o godz. 15:00 a w tygodniu po Mszy świętej wieczornej.

20.04.2022 środa – o 19:00 spotkanie rodziców scholank, Marianek i ministrantów oraz opiekunów tych grup.

21.04.2022 czwartek – godz. 19:00 indywidualne rozmowy kandydatów do bierzmowania z proboszczem.

24.04.2022 niedziela Miłosierdzia Bożego – nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego o godz. 15:00. Po każdej Mszy świętej można było zejść do remontowanych pomieszczeń pod ziemią naszego Kościoła.

30.04.-03.05.2022 sobota – wtorek – młodzież z Niniwy pojechała na zjazd do Lublina. Podczas pobytu młodzież będzie nocować u rodzin w parafii. W trakcie zjazdu odbywała się codzienna Eucharystia, modlitwy, konferencje, gra terenowa, koncert uwielbienia oraz zabawa taneczna.

01.05.2022 niedziela – rozpoczęły się nabożeństwa majowe o godz. 17:15.

03.05.2022 wtorek – Uroczystość NMP Królowej Polski – Msza o godz. 10:00 w intencji ojczyzny.

04.05.2022 środa – próby przed Sakramentem Bierzmowania o godz. 16:00 i 18:00.

05.05.2022 czwartek – o 16:30 i 18:30 Sakramentu Bierzmowania udzielił młodzieży (łącznie 166 osób) biskup Rudolf Pierskała.

08.05.2022 niedziela – I Komunię Świętą na Mszy o godz. 10:00 i 12:00 przyjęło łącznie 103

dzieci. Niedziela ta była również Niedzielą Dobrego Pasterza, podczas której obchodziliśmy 59. Światowy Dzień Modlitw o Powołania do Służby w Kościele.

09.05.2022 poniedziałek – uroczystość Św. Stanisława patrona Polski.

13.05.2022 piątek – wspomnienie NMP z Fatimy o dzo. 18:00 Msza święta z kazaniem i różaniec fatimski z figurą Matki Bożej na placu kościelnym.

14.05.2022 sobota – festyn parafialny połączony z Dniem Rodzicielstwa Zastępczego. Dla dzieci wystąpił iluzjonista Maciej, ojciec Dawid i siostra Jola zaprosili dzieci na wyspę piratów oraz dmuchańce. W ramach festynu odbyły się występy: szkoły muzycznej, orkiestry dętej z Pokrzywnicy, zespołu Credamus, Tiako, FunkyKids oraz Szlagier Maszyny. Były obecne liczne stoiska gastronomiczne.

20.05.2022 piątek – zmarł śp. o. Robert Skup OMI ekonom naszego klasztoru przez ostatnie 10 lat. O. Robert był dobrym misjonarzem ludowym, a przede wszystkim dobrym człowiekiem. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w naszej parafii we wtorek 24.05., rozpoczęły się różańcem przy trumnie zmarłego o 19:00, następnie odprawiono Mszę świętą pogrzebową, po której przewieziono ciało do Kodnia, gdzie w środę 25.05. odbyły się uroczystości pogrzebowe.

21.05.2022 sobota – godz. 18:00 suma odpustowa z towarzyszeniem kwintetu BSA Brass i procesja wokół Kościoła. Sumie przewodniczył pochodzący z Pszowa o. Błażej Gawliczek OMI, który na co dzień pracuje w Kijowie. Do Naszej parafii z Kijowa przyjechał wraz z o. Błażejem brat Sebastian Jankowski OMI.

22.05.2022 niedziela – rocznica I Komunii Świętej o godz. 10:00 i 11:30.

23.05.2022 poniedziałek – o godz. 19:00 Katolickie Stowarzyszenie Kolejarzy Polskich wzięło udział w nabożeństwie majowym przy Figurze Św. Katarzyny na I peronie dworca kolejowego.

24.05. i 26.05.2022 wtorek i czwartek – katecheza dla dorosłych i młodzieży po Mszy sw. wieczornej w salce parafialnej.

25.05.2022 środa – po Mszy wieczornej odbył się koncert uwielbienia prowadzony przez wspólnotę Odnowy w Duchu Świętym. Oprawę muzyczną uwielbienia prowadził p. Dariusz Czarny.

26.05.2022 czwartek – o godz. 18:00 Msza święta z okazji Dnia Matki, po Mszy spotkanie Parafialnej Rady Ekonomicznej.

27.05.2022 piątek – po Mszy j wieczornej spotkanie robocze gazetki „Dobrze, że Jesteś”.

29.05.2022 niedziela – o 11:30 odprawiona została Msza św. w intencji ojca Proboszcza

z okazji jego urodzin. Na placu kościelnym można było złożyć ojcu życzenia oraz poczęstować się kawą i ciastem. W tym dniu odbył się również wyjazd autokarowy do Katedry w Opolu na jubileusz 50-lecia naszej diecezji opolskiej. Po Mszy odwiedziliśmy oblatów w nowo budowanej parafii. W związku z jubileuszem z każdej parafii zostały uhonorowane przez biskupa ordynariusza osoby, które od lat angażują się w swoich parafiach. Z naszej parafii uhonorowani zostali dyplomem uznania pani Helena Skiba oraz pan Andrzej Prochera. W biurze parafialnym można nabyć pamiątki z okazji 40-lecia naszej parafii: książkę o Św. Eugeniuszu, obłackie krzyże na ścianę, magnesy, breloczki, różańce pachnące z wizerunkiem naszego Kościoła, torby papierowe, świece jubileuszowe a także obłackie krówki.

01.06.2022 środa – rozpoczęły się nabożeństwa czerwcowe do Serca Jezusowego,

04.06.2022 sobota – godz. 06:45 wyjazd na X ogólnopolską pielgrzymkę żywego różańca na Jasną Górę.

05.06.2022 Niedziela Zesłania Ducha Świętego,

12.06.2022 Niedziela Trójcy Świętej,

13.06.2022 poniedziałek – dzień Fatimski, o 18:00 Msza święta zbiorowa w intencji żyjących,

16.06.2022 czwartek – Uroczystość Bożego Ciała i Krwi Pańskiej. Główna Msza święta o 09:00, a następnie procesja z Najświętszym Sakramentem ulicami naszej parafii: Ligonia, Bema, Kościuszki, Sobieskiego i Ligonia. Po Bożym Ciele w oktawie Bożego Ciała codziennie po Mszy wieczornej procesja eucharystyczna wokół kościoła, podczas której odmawiana będzie litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa.

19.06.2022 – niedziela - o godzinie 11:30 odbyło się pożegnanie odchodzących ojców superiora oraz Franciszka. Tego dnia gościliśmy w naszej parafii diakona Karola Chmiela OMI z naszego seminarium w Obrze, który głosił Słowo Boże oraz przed kościołem zbierał ofiary na kształcenie kleryków w Obrze. O godzinie 17:00 odbył się spektakl „Poranek” w wykonaniu teatru z Gliwic. Po spektaklu przedstawiciele Rady Parafialnej zbierać będą ofiary na remont naszego kościoła.

25.06.2022 sobota – duszpasterskie odwiedziny chorych przed wakacjami.

29.06.2022 środa – Świętego Piotra i Pawła. O 18:00 Msza święta z okazji imienin ojca wikariusza Piotra Radlaka OMI, a po Mszy kawa i ciasto.

oprac. **Danuta Wójcik**

Szkółka krzewów ozdobnych

**Zaprasza
na letnie zakupy !**

 ul. Gojawczyńskiej 11
47-230 Kędzierzyn-Koźle
(os. Stawiecice)
 512 147 290

 **Znajdź nas
na Facebooku**

RESTAURACJA KOSMOS
organizuje przyjęcia okolicznościowe
Zapraszamy na:
*kuchnię polską
garniturę własnej produkcji
pyszne domowe pierogi*

Kędzierzyn Koźle, ul. 1 Maja 2
tel .774838545

RESTAURACJA NA STADIONIE

- przyjęcia okolicznościowe do 50 osób
- śniadania biznesowe*
- lunche*
- szkolenia
- catering na każdą okazję

*wymagana wcześniejsza rezerwacja telefoniczna

 513 518 815

**Stadion „Kuźniczka”
Kędzierzyn,
ul. Grunwaldzka 71**

GUSTOUNICO
Catering z pasją!

Sakrament
Chrztu św.
przyjęli

Informacje niedostępne na platformie internetowej (RODO).

Roczki

Śluby	<i>Pan Jezus, który zaszczycił swoją obecnością wesele w Kanie Galilejskiej, niech Wam udzieli swego błogosławieństwa.</i>
Jubilaci	 Informacje niedostępne na platformie internetowej (RODO). <i>Miłość obojga chrześcijan, przeżywana w łączności z Chrystusem i z poddaniem Jego prawu, jest światłem dla domu rodzinnego i dla świata.</i>
Zmarli parafianie:	o. Robert Skup OMI, Anna Ludwińska, Maria Mańka, Władysława Gałuszyńska, Róża Swaczyna, Olga Fąfara, Zygmunt Michalecki, Marian Piasecki, Ryszard Siubski, Józef Kuczera, Maria Draguła, Eryka Żak, Jolanta Blot – Ludwig, Marianna Malczewska, Kazimierz Wąsala, Adela Sawicka, Kazimierz Siuda, Katarzyna Serwaczak, Maria Kastner, Ryszard Pawłowski, Zygmunt Goździewicz, Piotr Łakomy, Zofia Jessa, Jerzy Lisowski, Stanisław Semczyszyn, Kazimiera Żak, Marian Kowalski, Jerzy Żak, Maria Lisowska, Irmgarda Niezgoda, Agnieszka Kandzia, Maria Franciszkiewicz, Monika Biela, Małgorzata Nowak, Tadeusz Kaczmarczyk, Józef Urbanek, Karin Sarek, Bogdan Kopiec, Helena Galka, Arkadiusz Wieczorek, Helena Urbasik, Mirosław Wojdat, Zofia Kusz, Franciszek Machowski, Maria Pedyńska, Janusz Owsiański, Aniela Hajduczek, Henryk Boese, Jan Zalewski, Jerzy Pięta, Jan Cwynar, Bolesław Zdyb, Andrzej Kochet. oprac. Urszula Skucik <i>Módlmy się za wszystkich, którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, aby Bóg pozwolił im oglądać swoje oblicze.</i>

Rzymskokatolicka Parafia św. Eugeniusza de Mazenod
ul. Juliusza Ligonía 22, 47-224 Kędzierzyn-Koźle

Konto: Pekao S.A. 60 1240 1659 1111 0000 2595 0346

Parafia Misjonarzy Oblatów M.N. pw. św. Eugeniusza de Mazenod	Będziemy wdzięczni za wszelkie materiały od naszych Parafian. Redakcja jednak rezerwuje sobie prawo publikacji, redakcji i skrótów napływających tekstów. W sprawie publikacji kontakt z opiekunem redakcji, tel. 77-472-55-30. Adres Redakcji: Rzymskokatolicka Parafia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej pw. św. Eugeniusza de Mazenod, ul. Ligonía 22, 47-224 Kędzierzyn-Koźle; tel. parafialny: 77-483-58-06, e-mail: dobrzezejestesomi@interia.pl. Adres strony internetowej: www.https://kedzierzyn-kozle.oblaci.pl Jesteśmy też na Facebooku: https://www.facebook.com/eugeniuszoblaci Redaktor naczelny: O. Krzysztof Jurewicz OMI; Sekretarz Redakcji: Stanisława Ścigacz (tel. 77-483-51-89), Redakcja: Jolanta Gawin, Sylwester i Magdalena Chyliński, Marek Dziedzic, Dorota Grzesik, Weronika Jaworska, Elżbieta Peczkis, Włodzimierz Podstawa, Andrzej Prochera, Danuta Wójcik. Korekta: Dorota Grzesik i Jadwiga Prochera.
---	--

Gazetka parafialna „Dobrze że Jesteś” jest wydawana przez Parafię św. Eugeniusza w Kędzierzynie-Koźlu i jest przeznaczona wyłącznie do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej

***Wszystkim naszym kochanym
parafianom i gościom życzymy pięknego
czasu wakacji.***

***Pamiętajcie o Panu Bogu wszędzie tam,
gdzie będziecie wypoczywać.***

KONKURS WAKACYJNY

W związku z 40-leciem naszej parafii redakcja gazetki parafialnej „Dobrze że Jesteś” ogłasza konkurs wakacyjny. Aby wziąć udział w konkursie należy do 5 września 2022 roku przesłać zdjęcia z miejsc związanych z oblatami, które się odwiedziło w czasie obecnych wakacji lub współczesne zdjęcia ojców oblatów, którzy posługiwali w okresie powstawania i początków istnienia naszej parafii.

Do zdjęć należy dołączyć krótki opis. Nagrodą będzie umieszczenie zdjęć w kolejnym numerze gazetki oraz dodatkowo „nagroda niespodzianka”. Zachęcamy do wzięcia udziału w konkursie.

redakcja